

Marechaussee Contact

6

2025

Marechaussee Contact
26e jaargang
2025 | 6 | december

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt tweemaandelijks.

Aan de inhoud wordt veel zorg besteed, echter noch de stichting noch de redactie aanvaardt enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden. Door derden aangeleverde inhoud geeft niet noodzakelijk de mening van de stichting of de redactie weer. De redactie behoudt zich het recht voor door derden ingezonden kopij aan te passen, in te korten, of niet te plaatsen.

Voor het overnemen van artikelen, gedeelten daarvan en/of foto's is toestemming van de redactie vereist. Na verkregen toestemming dienen de bron, de artikelkop en de naam van de auteur te worden vermeld.

Redactie

Willem Geense
 Gert Janssen
 Evert Jan Kasteel (tekstredactie)
 Eric Koopman
 Cees Lindenberg
 Kees Poelma
 Henk Rijke (voorzitter)
 Henk Westland (eindredactie)

Aan dit nummer werkten mee

Theo Evers
 Gusto Hetharie
 Joop Rump
 Yvette Suurd-van der Burgt
 Jack Vlaming

Contact met de redactie

Postbus 125, 7590 AC Denekamp
 t.a.v. Redactie Marechaussee Contact
 redactie@marechausseecontact.nl

Wijzigen van adresgegevens / opzeggen

begunstigersadministratie@
 marechausseecontact.nl
 (zie verder pagina SMC-informatie
 bij administratie)

Vormgeving

Pleun van der Linde,
 Persmanager, Den Haag

Druk

Wilco BV, Amersfoort

Aanleveren kopij voor een volgende uitgave

Voor het aanleveren van kopij graag eerst contact opnemen met de redactie.

3	Observaties
4	Agenda Activiteiten voor en door (oud-)marechaussees
5	Nestelpennen International Combat Team Competition reist door Nederland
6	Opleiden Koningin Máxima in het veld bij marechaussees in opleiding
8	Kerstgedachte Verbonden over generaties heen
9	Op missie European Union Police (EUPOL) Afghanistan
12	Veteranen Drukbezochte Veteranendag KMar
14	Veteranen Op de bres voor veteranen en postactieven
16	Huis vol foto's Met de witte handschoen, dus... herinspectie
18	SMC Nog nooit zo druk – Algemene Reünie SMC in Bronbeek
20	SMC SMC krijgt eigen mars
21	SMC SMC in erecouloir bij Prinsjesdag 2025 Sunset March
22	1940-1945 Arnhemse evacués in huis
24	Ontmoeten Nog niet geweest? Dan heb je wat gemist!
26	In gesprek met Opleider pur sang
28	Uitgelicht Aan al het goede komt een eind
30	Personalia
31	SMC-informatie

Foto omslag:
 28 oktober 2025, koningin Máxima bij
 werkbezoek veldoefening OTCKMar
 Foto: Gert Janssen

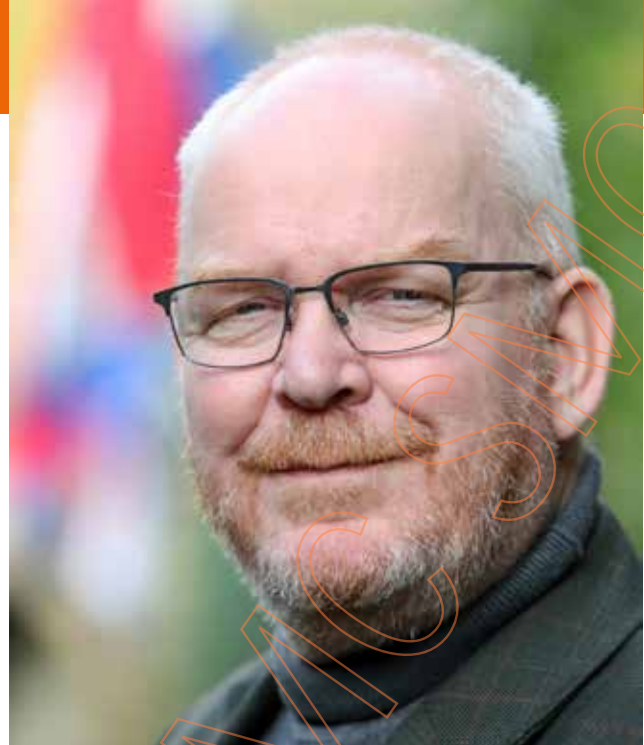
Het zijn woorden die je tegenwoordig zelden nog hoort: kameraadschap, solidariteit, saamhorigheid. Soms lijken ze haast relikwieën uit een ver verleden, iets wat niet meer past in deze tijd van individualisme en polarisatie. Toch zijn het juist deze waarden die ons, of we nou willen of niet, verbinden en sterker maken. Want hoezeer de wereld ook verandert, het verlangen naar verbondenheid blijft onverminderd groot. Je kunt moeilijk verlangen naar iets wat je niet kent, en echte waarden leer je niet uit een podcast of een blog. Daarvoor zijn echte ontmoetingen nodig: momenten waarop mensen elkaar in de ogen kijken, samen lachen, samen doorzetten en samen herinneringen maken.

In de laatste editie van Marechaussee Contact van dit jaar valt het op: in tal van artikelen klinkt saamhorigheid en de kracht van ontmoetingen sterk door. Neem het werkbezoek van koningin Máxima aan de marechaussees in opleiding, een gebeurtenis die niet alleen het protocol kleurde, maar vooral zorgde voor een gezamenlijke herinnering die nog jarenlang wordt doorverteld. Of het verhaal van Ton van der Velden, die zich als dienstplichtig marechaussee als een vis in het water voelde bij 11 Maresk, beroeps werd maar uiteindelijk door de toenmalige regelgeving overstapte naar de politie. Hij volgde ter voorbereiding op zijn EUPOL-uitzending naar Afghanistan een opleiding op het OCKMar. Oude herinneringen kwamen boven, nieuwe verbindingen werden gelegd en de opgedane kennis bleek later goud waard.

Op de Veteranendag KMar in Apeldoorn was het thema 'Ontmoeten om te herinneren'. Niet voor niets, want juist het delen van gezamenlijke ervaringen, het samen doorstaan van (lichte) ontberingen en het rekening houden met elkaar, zorgen voor een hechte band. Henk Rijke beschrijft treffend hoe samenwerking in de legeringskamer essentieel was: alleen samen voorkom je een herinspectie. En dan die ene blik, dat knikje tijdens Prinsjesdag. Soms zegt een kort oogcontact tussen collega's te paard en Gusto Hetharie – herkenbaar aan zijn KMar-baret – in de erecouloir meer dan duizend woorden: trots, herkenning, kameraadschap.

Het is aan ons allemaal deze kernwaarden levend te houden. Niet alleen door erover te praten, maar vooral door ze te laten zien en door te geven aan nieuwe generaties. Mensen als Jack Bijlholt, die zijn havodiploma uitstelde om in dienst te kunnen treden bij de KMar, zijn daarvan het levende bewijs. In zijn huidige rol als docent brengt hij die waarden dagelijks over in zijn lessen en coaching. Zo leven kameraadschap, saamhorigheid en solidariteit verder, van kazerne tot klaslokaal.

Yvette Suurd-Van der Burgt en Bert van Horen zijn voorbeelden van mensen die zich met hart en ziel inzetten voor veteranen en postactieven. Hun plek binnen én buiten het Wapen is inmiddels niet meer weg te denken. Hetzelfde geldt voor de re-enactors van het Historisch Depôt KMar, die jarenlang de rijke geschiedenis van de KMar tot leven brachten. Hoewel het Depôt zichzelf nu heeft opgeheven, blijven

“Kameraadschap: het hart van onze saamhorigheid”

de verhalen en het erfgoed bestaan, dankzij hun inzet en betrokkenheid.

Dit nummer bevat ook verslagen van reünies, regiobijeenkomsten en de Sunset March, stuk voor stuk gelegenheden waar verbinding en saamhorigheid gevierd worden. Zoals Yvette het zo mooi verwoordt in haar kerstboodschap: deze band gaat over generaties heen. Dat is geen loze kreet: het is de werkelijkheid die we elke dag zien en beleven.

Zelf zie ik het van nabij: ons tijdschrift Marechaussee Contact bestaat bij de gratie van het onderlinge vertrouwen, de kameraadschap en de onvoorwaardelijke inzet van de redactie. Complimenten die ik van lezers ontvang, geef ik dan ook graag aan hen door. Zij zijn het die bewijzen dat saamhorigheid niet uit de tijd is. Alle vrijwilligers van SMC: bedankt voor jullie tomeloze inzet en betrokkenheid. Jullie maken samen het verschil!

Tijdens het optreden van het Orkest Koninklijke Marechaussee in Muis Sacrum te Arnhem mocht ik uit handen van dirigent Ido Gerard Kempenaar de SMC-mars ontvangen. De ondertitel van de mars: 'Valour and Virtue' (moed en deugd) past de SMC'er als een aangemeten (mantel)pak.

Laten we deze waarden samen blijven koesteren en doorgeven. Want uiteindelijk zijn het juist kameraadschap, solidariteit en saamhorigheid die ons echt verbinden, vandaag, morgen, en ver in de toekomst. Ik wens u allen, in deze donkere dagen, veel lichtgevende ontmoetingen toe.

André Peperkoorn EMPM
Generaal-majoor b.d.
Voorzitter Stichting Marechaussee Contact

Donderdag 15 januari 2026

Reünie beroepslichting 76-1

50 jaar na hun opkomst wordt een reünie georganiseerd.

Locatie: Koning Willem III-kazerne, Apeldoorn

Contact: Loek Ruppert | loek.ruppert@gmail.com

Dinsdag 3 maart 2026

Reünie beroepslichting 76-2

Op 3 maart 1976 kwam beroepslichting 76-2 op. 50 jaar later wordt een reünie georganiseerd.

Locatie: Koning Willem III-kazerne, Apeldoorn

Contact: Freerk Mossel | 06-47587538 | freerkmossel@hotmail.com

Dinsdag 21 april 2026

SMC bezoekt Harderwijk

De Reüniecommissie Marechaussee Contact organiseert een stadswandeling in Harderwijk. Ontdek deze oude Hanzestad met een focus op de rijke geschiedenis en cultuur.

Deelname staat open voor SMC'ers met hun partner, maar ook niet-SMC'ers zijn van harte welkom. Het programma loopt van 10.30 uur tot 16.00 uur. De bijdrage voor SMC'ers met hun partner bedraagt € 15,00 p.p. Niet-SMC'ers betalen € 30,00 p.p. Aanmelden bij voorkeur per e-mail. U wordt tijdig geïnformeerd over het programma en de betaling van de eigen bijdrage.

Contact: Gerrit Reloe | 06-30989598 | reuniecommissie@marechausseecontact.nl

Dinsdag 14 april 2026

Regiobijeenkomst Twente (postactieven)

Locatie: Paal 12, Vondellaan 12, Oldenzaal (14.00 -17.00)

Contact: Jan Zuidersma | janzuidersma@gmail.com;

John Lok | hejolak@gmail.com

Woensdag 15 april 2026

Regiobijeenkomst Amersfoort/Utrecht (postactieven)

Locatie: Eetcafé 't Houteveen, Hooglanderveen (14.00-16.30)

Contact: Monique Hekman-Landwier | 0618861728 | m.hekman.landwier@mindef.nl

Vrijdag 17 april 2026

Regiobijeenkomst Zeeland (postactieven)

Locatie: Bevrijdingsmuseum Nieuwdorp (13.30-17.00)

Contact: Nico Maes | 06-50600467 | nicolaasmaes@gmail.com

Donderdag 23 april 2026

Regiobijeenkomst Achterhoek (postactieven)

Locatie: Buurthuis D'n Draejer, Velswijkweg 50, 7021 KT Zelhem (14.00-17.00)

Contact: Geert Biesheuvel | 06-19544465 | geertbiesheuvel@gmail.com

Vrijdag 22 mei 2026

SMC-contactmiddag Badhoevedorp

De Reüniecommissie Marechaussee Contact organiseert deze contactmiddag voor alle SMC'ers en hun partner of begeleider. Ook niet-SMC'ers zijn van harte welkom. Aanvang 13.30 uur, einde omstreeks 18.30 uur. De eigen bijdrage voor SMC'ers met hun partner bedraagt € 15,00 p.p. Niet SMC'ers betalen € 35,00 p.p.

Aanmelden bij voorkeur per e-mail. U wordt tijdig geïnformeerd over het programma en de betaling van de eigen bijdrage. Dieetwensen graag bij de aanmelding aangeven.

Locatie: Koningin Máximakazerne, Badhoevedorp

Contact: Gerrit Reloe | 06-30989598 | reuniecommissie@marechausseecontact.nl

Donderdag 18 juni 2026

SMC-contactbijeenkomst Bronbeek

Nadere informatie volgt in MC 2026-1

Locatie: Reünie- en Congrescentrum Kumpulan, Bronbeek

Contact: Gerrit Reloe | 06-30989598 | reuniecommissie@marechausseecontact.nl

Oproep reünie beroepslichting 61-4

In 2026 is het 65 jaar geleden dat deze lichter opkwam.

Mees van den Broeck en Gerard van Boven willen bij voldoende belangstelling een reünie organiseren op de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn.

Contact: Mees van den Broeck | 06-51628337 | vdbroeck@caiway.nl; Gerard van Boven | 06-45059527

Kijk voor actuele berichtgeving over het al dan niet doorgaan van de genoemde bijeenkomsten en reünies op www.marechausseecontact.nl. Ook in de wekelijkse zondagse e-mailnieuwsbrief houden we u op de hoogte. Ontvangt u nog geen nieuwsbrief? Meldt u dan aan op de website of scan de QR-code.

SCAN ME

BSB OMZIEN

Onlangs is bij de reünie 50-jarig bestaan van de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten (BSB) het boek 'BSB OMZIEN' gepresenteerd. Dit door Willem Wieman geschreven boek omvat het hele verhaal over de eerste tien jaar van de BSB.

U kunt 'BSB OMZIEN' verkrijgen door € 15,00 (incl. verzendkosten) over te maken op NL 08 RABO 0321 6436 66 onder vermelding van 'Boek Omzien'. Geef dan wel uw adresgegevens per e-mail door op: geertbiesheuvel@gmail.com

Na een jaar van voorbereiding is eerder deze maand de tweejaarlijkse International Combat Team Competition (ICTC) gehouden; een oefening waarin internationale samenwerking, tactiek en procedures centraal staan. De organisatie was dit keer in handen van het Aanhoudings- en Ondersteuningsteam (AOT) van de BSB. "Het is belangrijk om op het hoogste niveau te blijven trainen en in verbinding te blijven met buitenlandse collega's. Zo leren we van elkaar."

Teamleden van AOT BSB bedachten daarvoor veertien events. "Dat deden we naast ons gewone werk. Zonder de medewerking van de collega's van de BSB, die van de logistiek in het bijzonder, hadden we het niet kunnen redden", laat een adjudant van het AOT weten.

De ICTC wordt iedere twee jaar georganiseerd door een team van de Dienst Speciale Interventies (DSI). Ofwel een van de zes arrestatieteams van de politie, de afdeling Interventie, de Netherlands Maritime Special Operations Forces (MARSOFF, de speciale eenheid van het Nederlandse Korps Mariniers) of het arrestatieteam van de BSB. Dit jaar waren naast de Nederlandse arrestatieteams ook ploegen uit België, Duitsland, Zwitserland, Tsjechië en Slowakije aanwezig.

"De nadruk bij deze oefening ligt meer op tactiek en procedures dan op het fysieke deel", legt de adjudant van het AOT uit. Het ging bijvoorbeeld onder andere om een gijzeling. Daarbij moesten de deelnemers de gijzelnemer zien uit te schakelen en de gegijzelden veilig uit de bus krijgen.

"We hebben dit keer gekozen voor een opzet zoals enkelen van ons in 2019 bij Urban Shield hebben ervaren. Een oefening in het Amerikaanse San Francisco die meer gericht is op tactiek", meldt de adjudant. Het nagebouwde metrostation op het Nationaal Trainingscentrum (NTC) in Vught is uitermate geschikt voor het simuleren van een metro-incident en rampenoefeningen. Het Tsjechische team kreeg hier een casus rond een gijzeling en verschillende verdachten voor de kiezen.

International Combat Team Competition reist door Nederland

foto: Mediacentrum Defensie | Mike de Graaf

Vught, Nationaal Trainingscentrum (NTC)

Holland Gate, close quarter battles

Het scenario doet buitenstaanders misschien denken aan de beroemde films 'The Taking of Pelham 123' met Walter Matthau (1974) en Denzel Washington (2009) in de hoofdrol.

De ICTC speelde zich af op meerdere locaties verspreid over het land, onder andere in Stadion Galgenwaard. De supporters van FC Utrecht hadden dit spektakel ook ongetwijfeld gewaardeerd. De teams kregen in dertig uur tijd, van dinsdagmorgen 07.00 uur tot woensdagmorgen 11.00 uur, iedere twee uur een nieuw scenario.

Een fikse test vormden de gevechten in een gesloten ruimte, de *close quarter battles* (CQB). In de pas geopende oefenruimte Holland Gate was er genoeg gelegenheid om deze gevechten op korte afstand na te bootsen.

"Al met al was het een bijzonder goede en nuttige oefening, waarvan zowel de deelnemers als de oefenleiding veel hebben geleerd. Nu gaan we weer volop aan de slag met de voorbereiding op ICTC 2027", aldus de adjudant, tevens een van de organisatoren.

Bron: KMarMagazine 2025-9

Koningin Máxima in het veld bij marechaussees in opleiding

Wie niet beter weet, ziet een militair met gezichtscamouflage. Alleen de roodgelakte nagels zien er nog koninklijk uit. Tussen de nog vochtige naaldbomen van de Hierdense bossen is koningin Máxima even marechaussee in opleiding. | Door: Gert Janssen

Dinsdag 28 oktober is voor de KMar een bijzondere dag. Voor het eerst bezoekt de vorstin rekruten van het OTCKMar. Leerlingen van de opleiding Marechaussee Beveiliging hebben bij Harderwijk hun vierdaagse bivak en die van het Dienjaar KMar krijgen daar hun eerste velddienst.

Reden voor het hoog bezoek aan het kampement is de start van de nieuwe opleiding op het OTCKMar, vertelt CKMar, luitenant-generaal Annelore Roelofs. De Algemene Militaire Basisvorming (AMBV) wordt ingekort, evenals de zogenoemde Basis Kadervorming (BKV).

Concreet betekent dit dat de studenten minder lang op de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn verblijven en sneller aan het werk gaan. Ze leren het vak modulair in de praktijk bij de verschillende diensten.

Volgens Roelofs is dat nodig, omdat de KMar een gewild product is. "We groeien van 1000 leerlingen per jaar

naar 1300 volgend jaar. Met het mogelijk verplaatsen van een deel van de opleiding naar het militaire complex Maaldrift bij Wassenaar willen we de druk op de huisvesting in Apeldoorn verlichten."

Kolonel Willemijn Arends, commandant van het OTCKMar, legt de koningin uit waarom militaire vaardigheden ook belangrijk zijn voor marechaussees. "Die eerste tien weken zijn essentieel om te leren werken in teamverband. De leerlingen worden niet alleen fysiek goed opgeleid, maar ook mentaal."

Om koningin Máxima te laten proeven van het groene stuk van de beroepsvorming, gaat ze ook zelf aan de slag. Onder leiding van majoor Van Leerdam – verantwoordelijk voor de Sector Basisopleidingen (SBO) – mag de vorstin in compleet militaire outfit, veiligheidsbril en helm, het bos in. Aardig detail: ze is de eerste die de gloednieuwe 'patch' van de SBO – een raaf

– draagt. "De raaf staat onder andere voor de transformatie die leerlingen doormaken: van groen naar blauw", legt de sectorcommandant uit.

De leerlingen die de hele nacht in de regen onder hun poncho hebben gelegen, mogen nu tijdens hun tweede officiële bivak laten zien wat ze hebben geleerd. In de les 'Care under fire' moeten ze tijdens een vuurgevecht hun gewonde collega's in veiligheid brengen. De vorstin helpt een handje.

Het vervolg bij de jongemannen en meiden van het Dienjaar KMar is wat bedaar. Dit 'kersverse groen' ligt in een zogenoemde rondombeveiliging. In overleg met de instructeur geeft de koningin opdracht aan de manschappen hun gezicht te schminken. En vanzelfsprekend moet ze er ook zelf aan geloven. Zo wordt ze één met de groep. En tijdens de groepsfoto aan het eind van de oefensessie is de vorstin aan nog maar één aspect herkenbaar: haar roodgelakte nagels.

foto's:
Gert Janssen

Verbonden over generaties heen

Het jaar loopt ten einde. Een moment van rust voor sommigen, van dienst en inzet voor anderen, maar voor ons allemaal een tijd om stil te staan bij wat werkelijk telt: verbondenheid, waardering en het besef dat we deel uitmaken van iets groters dan onszelf.

| Door: Yvette Suurd-van der Burgt

Of je nu actief in dienst bent, veteraan of postactief, of deel uitmaakt van het onmisbare thuisfront: samen vormen we de marechaussee-gemeenschap. Een gemeenschap waarin dienstbaarheid, toewijding en kameraadschap centraal staan. Waarden die generaties met elkaar verbinden en die ook in tijden van verandering stevig overeind blijven.

Voor onze actief dienende collega's was 2025 opnieuw een jaar vol uitdagingen, inzet en flexibiliteit. Van grensbewaking tot internationale inzet, van ondersteuning bij nationale operaties tot zicht-

bare en onzichtbare bijdragen aan veiligheid en orde; jullie toewijding verdient diep respect. En achter elk van jullie staat een thuisfront dat mee beweegt, mee zorgt, en vaak op de achtergrond een cruciale rol speelt. Jullie betrokkenheid is van onschatbare waarde.

Tegelijkertijd mogen we nooit vergeten op wiens schouders we voortbouwen. Onze veteranen en postactieven hebben hun sporen verdiend: met inzet, met offers en met jaren van trouwe dienst. Jullie ervaringen en verhalen vormen het fundament van onze tradities, onze identiteit en ons morele kompas. In een tijd waarin de wereld snel verandert, blijft die historische verbinding een bron van kracht en richting.

Kerst is bij uitstek het moment waarop al die generaties samenkomen: in herinnering, in gesprekken en in waardering. Het is ook een tijd van gemis. Van col-

lega's die we moeten missen, van dierbaren die ver weg zijn of van het werk dat in deze dagen gewoon doorgaat. Aan al die collega's, families en partners die tijdens de feestdagen hun inzet voortzetten of steun verlenen: onze bijzondere dank en waardering zijn voor jullie.

Laten we de kracht van die verbondenheid vasthouden. Tussen jong en oud, tussen thuis en werk, tussen toen en nu. Want wie je ook bent en waar je ook staat in je loopbaan of leven: je blijft onderdeel van onze gemeenschap. En juist dat maakt de Koninklijke Marechaussee bijzonder.

Ik wens alle veteranen, postactieven, actief dienend personeel én het thuisfront fijne feestdagen toe. Moge het een tijd zijn van rust, warmte en nabijheid. En voor het nieuwe jaar: gezondheid, kracht, en vooral de wetenschap dat we er voor elkaar zijn – als het er op aankomt.

*Het redactieteam wenst u
fijne kerstdagen en een in alle
opzichten goed 2026 toe*

European Union Police (EUPOL) Afghanistan

Niet veel collega's weten dat ook politiemensen – op vrijwillige basis – worden uitgezonden naar allerlei vredesmissies. Ton van der Velden is een van degenen die in missies wereldwijd ervaring heeft opgedaan. Ton is een oud-marechaussee-collega, die zijn eerste uitzending in 1982 mocht ervaren bij de derde rotatie van de missie *Multinational Force and Observers (MFO)* in de Sinai (Egypte). Het toeval wil dat uw auteur in 2012 voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken was uitgezonden naar de Afghanistanmissie *European Union Police (EUPOL)* en we elkaar daar tegenkwamen. Vele herinneringen hebben we gedeeld. Voor zijn ervaringen in deze missie laat ik Ton aan het woord. | Door: Kees Poelma

“In 1977 werd ik opgeroepen voor de dienstplicht bij de Koninklijke Marechaussee, lichting 77-6. Ik had net een opleiding gevolgd voor fijnbankwerker/stempelmaker bij Philips in Tilburg. Na de opleiding op het OCKMar werd ik geplaatst bij 11 Maresk te Schaarsbergen. Dat beviel me zo goed dat ik beroepsmarechaussee wilde worden. Ik werd aangenomen (lichting 79-1) en mocht de militaire opleiding overslaan.”

“Na een jaar wachtbrigade Den Haag

had ik een prachtige tijd bij Brigade Amsterdam aan het Robert Kochplantsoen: veel motorrijden ter begeleiding van banktransporten en zware transporten. Zoals gemeld ging ik in 1982 naar de Sinai. Door het toenmalige onduidelijke selectiesysteem voor toelating tot de wachtmeesterkursus hoorde ik bij de 90 procent die daarvoor niet in aanmerking kwam. Laten we over dit selectiesysteem maar niet uitweiden. Ik werd overgeplaatst naar Brigade Den Bosch, behaalde mijn politiediploma en

stapte in 1985 over naar de gemeentepolitie Breda.”

“Over mijn politietijd zou ik, zoals vele collega's, een boek kunnen schrijven. Ik heb van alles gedaan en meegemaakt en eindigde als inspecteur/operationeel leidinggevende in Roosendaal na eerdere vergelijkbare functies in Tilburg en Oosterhout. In 2024 ging ik met functioneel leeftijdsontslag.”

Vredesmissies

“Al vanaf eind jaren negentig maakten politiemensen deel uit van vredesmissies met als eerste de *United Nations International Police Task Force (UNIPTF)* in Bosnië en Herzegovina. Deze kwamen voor mij echter te vroeg, omdat de kinderen nog thuis woonden. ▶

- Een nieuwe kans diende zich aan in 2011, de missie *European Union Police* (EUPOL) in Afghanistan, waarover straks meer. Na EUPOL werd ik in 2014 na een uitgebreid selectie- en opleidingstraject uitgezonden naar Kosovo, voor de missie *European Union Rule of Law Mission* (EULEX). Dit beviel zo goed dat ik in 2018 nogmaals naar Kosovo ging, ditmaal als *International Gender Advisor* voor de *Head of Mission*. De belangstelling bij de politie om uitgezonden te kunnen worden, is groot dus was het belangrijk goede contacten te hebben binnen het bureau IPOL (Internationale Politiesamenwerking). Veel van de collega's die werden uitgezonden, hadden overigens een KMar-verleden."

EUPOL, opleiding en eerste indrukken

"In 2011 volgde ik op het LOKKMar een opleiding ter voorbereiding op mijn uitzending naar Afghanistan. Ik vond het geweldig om terug te zijn op het OC. Veel mooie herinneringen kwamen weer naar boven. Na alles afgerond te hebben vertrok ik in juli naar Dubai om vervolgens met de Afghaanse luchtvaartmaatschappij SAFI Airways naar Kabul te vliegen. Met acht Nederlandse politiemensen kwamen we aan op 'Hamid Karzai International Airport', waar we werden ondergebracht op de compound *Green Village*. Daar had ieder een eigen container met toilet, douche en slaapkamer met stoel en bureau."

"De eerste indrukken van de stad Kabul waren op z'n minst bijzonder te noemen. De stad had ongeveer vier miljoen inwoners met chaotisch druk verkeer en slechte wegen. De wind die iedere middag rond een uur of vier vanuit de omringende bergen opstak, veranderde de stad in een grote stofwolk. Tel daarbij op dat slechts 20 procent van de huizen beschikte over eigen sanitair, dan weet je dat ziektes snel op de loer liggen. Prikkende ogen en hoesten waren het gevolg. Gelukkig waren onze containers uitgerust met een airco inclusief stoffilter."

Werkzaamheden

"Mijn werk bestond vooral uit mentoren, monitoren en adviseren. Ik maakte

deel uit van de *Anti-crime unit*, die zijn basis had op het EUPOL HQ (*Headquarters*) in Kabul. Er waren drie locaties waar mijn werkzaamheden zich afspeelden. Het adviseren/lesgeven deed ik vooral op het *Ministry of Interior Affairs* (MOI). Je mocht blij zijn wanneer meer dan de helft van de leerlingen aanwezig was. Enerzijds waren er jongeren die zich voor de politie hadden aangemeld, omdat hun arbeidssituatie hopeloos was. Anderzijds werden jongemannen en soms vrouwen verplicht gestuurd. Het was goed mogelijk dat een jongeman werd opgeleid tot politieman, terwijl zijn broer voor de Taliban werkte."

"Het lesgeven ging via een Afghaanse tolk die goed Engels sprak. Een bijzonder tafereel was altijd de theepauze. Wij gingen dan vaak even het leslokaal uit en de mannen en vrouwen stortten zich op de aanwezige koekjes. Niet eentje maar een stuk of vier of vijf aten ze toch wel gemiddeld."

"Met politiewerk had het vaak niet veel te maken, ondanks onze goede bedoelingen. Het ging vooral om de basisvaardigheden van het beveiligen en van verkeerscontroles. Hoe kon het ook anders, in een omgeving waar het rechtssysteem nauwelijks functioneerde en telkens aanslagen werden gepleegd. EUPOL keek toch met een

erg westerse bril naar hoe er opgeleid moest worden. Ik ben een rasoptimist en probeerde er iedere dag het beste van te maken, onder andere in lessen op het gebied van het verhoor."

"Mijn andere functie was het mentoren van politieofficieren. Zo adviseerde ik op het MOI de chef van de *Family response unit*, die zich onder andere bezig hield met de aanpak betreffende uithuwelijken, geweld en andere familie-zaken. Tevens was ik adviseur van de *Chief juvenile investigation unit*, die zich bezig hield met misdrijven door of tegen minderjarigen. Verder kwam ik met een Zweedse collega regelmatig op het politiebureau tegenover ons HQ om te adviseren over de aanpak in zedenzaken. Denk trouwens niet dat je zomaar even ergens naartoe kon rijden. Vaak zat er *close protection* in mijn auto of reed er een auto met beveiligers achter ons. Onderweg zag je vaak de gekste dingen waar je toch wel om moest lachen zoals een levend schaap vastgebonden op het dak van een personenauto, een taxi waaruit zes mannen en twee geiten kwamen, een tankstation waar een man met een ezel met twee jerrycans aan weerszijden deze stond vol te tanken."

Vrije tijd en verlof

"Het verblijf op *Green Village* was zonder meer goed. We bouwden een goede relatie op met de Europese col-

Diploma-uitreiking aan trotse Afghaanse politiemensen

lega's. Er was voldoende ontspanning en er waren veel sportmogelijkheden zoals een voetbalveld, volleybalveld, hockeyveld, fitnessruimte, een zwembad en verschillende bars. Vooral in de *gym* zag ik vaak Amerikanen met enorme spierbundels verwoed bezig nog grotere spieren te kweken."

"Vanwege het grote aantal Europese politiemensen werd er vaak gesport 'tussen' landen. Wij als Nederlanders konden altijd wel een team leveren aangezien er in 2012 met maar liefst 52 politiemensen in Afghanistan werkten (inclusief Kunduz). Zelf zat ik het vaak in de *gym* op een van de vele hometrainers. Er was over het algemeen een redelijke internetverbinding zodat we regelmatig met thuis konden skypen.

Elke acht tot negen weken kon ik met verlof. Uiteraard naar Nederland om echtgenote en kinderen weer te zien. Ook ontmoette ik mijn echtgenote in Istanboel of gingen we samen naar Egypte."

Hoogte- en dieptepunten

"Je ziet tijdens je missie dat de leerlingen meer zelfvertrouwen krijgen en initiatief beginnen te nemen. Je ziet dat ze dingen gaan regelen in plaats van te vragen. Een persoonlijk hoogtepunt was ook de 'Missie Max'. Ik was verantwoordelijk voor de Nederlandse perscontacten en ontmoette Jan Slagter in Kabul. Ik kon hem veel vertellen over de EUPOL-missie en werd in staat gesteld een kerstboodschap in te spreken. Echtgenote Anja en de kinderen konden mij tijdens een Thuisfrontdag in Utrecht zien en horen. Verder was ik samen met twee landgenoten redacteur voor een periodieke nieuwsbrief voor het Nederlandse contingent. Een onderdeel van deze nieuwsbrief was een interview met Europese politiemensen - deel uitmakend van de EUPOL-missie - over hun indruk en ervaring met Nederlandse collega's. Die rubriek heette *The Dutch according to*. Wat altijd terugkwam is de Nederlandse directheid en het overal een mening over hebben."

"Dieptepunten waren er helaas ook. Het ergste was een directe aanslag op

Per Chinook op weg naar legerbasis in Bagram

Kabul, ruïnes van het Darul Aman Palace

Green Village op 2 mei 2012 om 06.00 uur. Twee enorme explosies op 200 meter van mijn bed. Toen ervoer ik direct de noodzaak van de opgedane *skills and drills*. Razendsnel het bed uit, vliegensvlug aankleden, uitrusting meenemen en helm opzetten. Scannen of alle collega's er zijn en sprinten naar de bunker. Twee Nepalese beveiligers en vijf kinderen kwamen bij deze aanslag om het leven. Van de aanslagplegers is nauwelijks iets teruggevonden. 's Avonds konden we wel met thuis skypen en zeggen dat met ons alles goed was."

"Ook toen een Amerikaanse militair zomaar vele Afghanen had doodgeschoten, was het crisis. We zaten opnieuw in een *lockdown* en konden vele dagen niet werken. Ik werd ook geconfronteerd met een zedenzaak waarin een Afghaanse vrouw was verkracht. Ze werd met haar kinderen opgepakt en veroordeeld tot een jaar gevangenisstraf. Wil een vrouw haar onschuld bewijzen dan moet ze volgens de sharia (islamitische wetgeving) tenminste vier getuigen van deze daad meebrengen naar het gerecht."

Tot slot

"Ik maakte diverse feestdagen mee zoals Koninginnedag, Sinterklaas en de kerstdagen. We regelden op die dagen van alles wat de Europese collega's soms hoofdschuddend bekeken, wel bijna altijd met een glimlach. We leefden die twaalf maanden in een hele andere wereld dan die buiten onze *compound* en dat was zo tegenstrijdig. Je weet hoe bevoorrecht je zelf bent en hoe kwetsbaar de ander. Ik probeerde die ander altijd in zijn waarde te laten en had een goed oog en oor voor zijn of haar omstandigheden. Helaas kun je niet de hele wereld veranderen. De doelstellingen hebben we maar zeer beperkt gehaald. Toch heeft een hele generatie in meer of mindere mate kunnen ervaren hoe het is om in vrijheid te leven."

EUPOL Afghanistan was een civiele EU-missie in Afghanistan die liep van 2007 tot en met 2016. Doel van de missie was hulp te bieden aan de Afghaanse overheid bij de hervorming van de Afghaanse politie en justitie, om zo de rechtsstaat te versterken. Nederland was, samen met Duitsland en Finland, een van de landen met het grootste aandeel in de missie. Het EUPOL-hoofdkwartier stond in Kabul en de missie bestond doorgaans uit zo'n 350 internationale experts, ondersteund door een team van 200 Afghanen.

Drukbezochte Veteranendag KMar Ontmoeten om te herinneren

Op de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn vond op vrijdag 3 oktober jl. de jaarlijkse Veteranendag van de Koninklijke Marechaussee plaats. Steeds meer KMar-veteranen – het waren er dit jaar ruim vijfhonderd – kijken ernaar uit elkaar weer te ontmoeten, met elkaar te lachen, te spreken en herinneringen aan missies op te halen. Het thema van de dag was 'Ontmoeten om te herinneren'. | Door: Eric Koopman

Het officiële deel van de dag werd geopend door generaal-majoor Bart Hulsbosch, plaatsvervangend CKMar en Veteranenambassadeur. Hij vertelde tijdens missies in Kenia en Somalië kameraadschap en saamhorigheid te hebben ervaren. Voorts benadrukte hij het belang van het thuisfront, de missievoorbereiding en sprak hij zijn waardering uit voor de nazorg. Hulsbosch zei er trots op te zijn collega-veteranen te zien terugkeren bij de diverse KMar-eenheden om een bijdrage te leveren aan de snelle groei van de KMar-organisatie.

Vervolgens verplaatste iedereen zich naar het Marechaussee-monument waar plechtig werd stilgestaan bij de gevallen. Na de toespraak van CKMar, luitenant-generaal Annelore Roelofs, werd een krans gelegd door de jongste veteraan Niek Vermeij en de oudste, de 98-jarige Bol Kerrebijn (KNIL-, Korps MP- en Nieuw-Guineaveteraan). Het Orkest Koninklijke Marechaussee bracht naast het Wilhelmus het nummer 'Brothers in Arms' ten gehore, wat bij menig veteraan weer herinneringen oproep.

Na de herdenking was er gelegenheid onder het genot van een hapje en een drankje met elkaar herinneringen op te halen. Ook was het mogelijk diverse stands te bezoeken en terug in de tijd te gaan door op de foto te gaan in of op een van de historische KMar-voertuigen, wat het hart van menigeen sneller deed kloppen.

Tijdens de traditionele Indische maaltijd

gingen nog vele missieverhalen over de tafel en moest het Paresto-personeel, dat weer uitstekend had gekookt, sommige groepjes erop wijzen dat het tijd was huiswaarts te gaan. Dank weer voor de fantastische organisatie! En voor de veteranen: zet de eerste vrijdag van oktober 2026 alvast in de agenda voor ontmoetingen tijdens de volgende Veteranendag KMar.

Veteranenambassadeur genm Bart Hulsbosch

Op de bres voor veteranen en postactieven

Ze zijn beiden niet meer weg te denken binnen het veteranenveld van de Koninklijke Marechaussee: Yvette Suurd-van der Burgt (48) en haar compagnon Bert van Horen (66). In slechts enkele jaren tijd hebben ze als pleitbezorgers voor veteranenzaken onmiskenbaar hun plek binnen en buiten het Wapen veroverd. | Door: Gert Janssen

Wie bij Yvette informeert naar Bert – en andersom – krijgt steevast hetzelfde antwoord: een mens met een hart van goud. De twee-eenheid lijkt een geoliede machine waarbij fulltime 'senior stafadviseur veteranen en postactieven' Yvette de pleitbezorger is voor deze groep bij de hogere organen en instanties en stafadviseur Bert een uitvoerende taak heeft, die hij in gemiddeld negentien weekuren moet zien rond te krijgen. "Ons taakveld kun je het best omschrijven als: erkennen, waarderen, zorg en nazorg."

"Deze vorm van aandacht voor veteranenzaken bij de KMar bestaat pas sinds 2022", vertelt Yvette. De dochter van twee beroepsmilitairen en kleindochter van een KMar-officier, verdiende haar sporen 22 jaar lang als maatschappelijk werker, onder andere bij het Border Security Team op Chios en Lesbos. "Omdat niemand de KMar representeerde bij de

meeste relevante veteranen gerelateerde overleggenia, kreeg PCKMar Marty Messerschmidt het verzoek van de Inspecteur Generaal Krijgsmacht daarvoor iemand aan te wijzen. "Omdat ik een heel breed palet aan kennis en ervaring meebreng die van meerwaarde is voor deze functie, werd ik door hem gevraagd. Hij kende mij namelijk vanuit diverse dossiers. Toen duidelijk werd dat mijn taken te veelomvattend waren voor één persoon heb ik gevraagd of Bert mij mocht bijstaan. Hij is sinds 2018 voorzitter van de commissie reservisten en veteranen bij de Stichting Marechaussee Contact (SMC). Binnen het algemeen bestuur van SMC vertegenwoordig ik CKMar en zodoende hadden wij al regelmatig contact met elkaar."

Omdat op dat moment binnen de organisatie nog niets was geregeld voor deze doelgroep, kreeg Yvette in eerste instan-

tie de opdracht te kijken naar bestaande regelingen bij Defensie. "Ik kon niet zomaar alles overnemen van andere krijgsmachtdelen omdat die een andere structuur hebben dan de marechaussee. Ik had carte blanche en heb alles zelf mogen bedenken. Onze mensen op missie hebben andere taken en andere verantwoordelijkheden, bijvoorbeeld opsporingsbevoegdheid, maar lopen wel dezelfde risico's. Denk aan het opleiden van de politie in Afghanistan en het onderzoek naar het mortierincident op Mali."

Wie is veteraan?

Een ander probleem is de privacywetgeving. Veteranen die in het verleden geen toestemming hebben gegeven hun gegevens te delen, blijven nu buiten beeld. "Daar kwamen we in coronatijd achter toen we geen Veteranendag mochten organiseren", vertelt Bert. "We stuurden

hen in die periode een kaart en een stuk chocolade en waren daarbij afhankelijk van de bij het Nederlands Veteraneninstituut bekende adressenlijst. Toen we dit publiceerden op Facebook, stroomden er reacties binnen van KMar-veteranen die ook op missie waren geweest, maar bij ons uit zicht gebleven waren. We schatten het totaal aantal (post- en actief dienende) veteranen op zo'n vijfduizend. In heel Nederland ligt dat in totaliteit ruim boven de honderdduizend."

Kort gezegd wordt een veteraan omschreven als een (oud-)militair die voor het Koninkrijk der Nederlanden heeft gediend tijdens oorlogsomstandigheden of op vredesmissies, conform de Veteranenwet. "Dat kan ook iemand zijn die maar één dag uitgezonden is geweest, maar door omstandigheden weer terug moest. Voor een herinneringsmedaille moet je in ieder geval dertig dagen aangesloten in het missiegebied verblijven. Werkbezoeken vallen daar niet onder."

Het aandachtsgebied van beide belangbehartigers is echter breder. Ook postactieven en militaire oorlogs- en dienstslachtoffers (MOD) vallen onder verantwoordelijkheid van het veteranenduo. Dat zijn zowel voormalig beroepsmilitairen als dienstplichtigen.

Hoewel het takenpakket van Yvette zich vooral concentreert op overlegniveau, is die inhoudelijk vrij divers. "De drukte begint al in april, in aanloop naar de verschillende herdenkingen. Verder zijn er verschillende veteranenevenementen waarbij ik aanwezig ben. Ik vertegenwoordig daar CKMar als zij verhinderd is."

Een andere verantwoordelijkheid die Yvette heeft, is het bewaken van de invulling en borging van medische en/of psychische zorg en nazorg voor de veteraan, de postactieve militaire oorlogs- en dienstslachtoffers (en hun thuisfront). "Ook die laatste groep kan bij de uitvoering van hun taken gewond zijn geraakt, of er mentaal de gevolgen van ondervinden. Als deze mensen zorg nodig hebben

probeer ik daarbij incidenteel te bemiddelen."

Twee zaken waar ze zich in het verleden ook sterk voor heeft gemaakt is de veteranenstatus voor marechaussees die in Oekraïne onderzoek

hebben gedaan naar oorlogsmisdaden door Russische troepen. Vorig jaar zijn daarvoor de medailles uitgereikt. "Daarnaast vind ik het beveiligen van ambassades door de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten missiewaardig. Dat 'gevecht' is nog in volle gang. Probleem is dat daarover niets op papier staat. Wat betreft de inzet van de KMar in Oekraïne was Defensie uiteindelijk ook van mening dat deze mensen een herinneringsmedaille verdienen. Ik heb op basis van de feiten kunnen aantonen dat onze mensen aan dezelfde criteria hebben voldaan als andere onderdelen van de krijgsmacht die op vredesmissie zijn gestuurd."

Seedorfanger ook veteraan?

Niet iedere marechaussee die enkele maanden voor de organisatie over de grens gedetacheerd is geweest, heeft recht op de veteranenstatus. Pogingen van Seedorfangers voor diezelfde positie in aanmerking te komen, kunnen bij Yvette en Bert bijvoorbeeld niet op steun rekenen. Daarvoor moet je naar een door de minister van Defensie aangewezen missie zijn geweest en plaatsingen in Duitsland in de periode van de Koude Oorlog vallen daar niet onder. "Seedorf was een vooruitgeschoven post, geen missie. Voor de mannen die actief betrokken zijn geweest bij de Molukse treinkaap bij De Punt in 1977 is wel gedeeltelijk een uitzondering gemaakt."

Beide vertegenwoordigers vinden dat oud-dienstplichtigen zich niet moeten laten verleiden de veteranenspel te gaan dragen die in 2024 door de Stichting Triskontakten is ontwikkeld. Volgens de bedenkers krijgen beroepsmilitairen wél een herinneringsspel, maar dienstplichtigen niet terwijl ze dezelfde opleiding hebben gehad en daarvoor bovendien hun studie of carrière moesten onderbreken. Hoewel de kleuren (rood, wit, blauw) anders zijn dan die van het officiële insigne, is de vorm wel hetzelfde.

Bert vermoedt dat, los van de symboliek, hiermee inbreuk wordt gepleegd op de beschermde status van het logo. "Een spel in deze vorm mag niet gedragen worden door niet-veteranen. Onze oud-dienstplichtige collega's zouden hier niet aan mee moeten doen."

Terwijl Yvette de blauwgroene veteranenbelangen strategisch en tactisch behartigt op hoog niveau, ondersteunt rechterhand Bert haar vooral bij de uitvoering van een aantal taken. "Kort samengevat: ik probeer haar bureau leeg te houden." Als concreet voorbeeld noemt de stafadviseur de werkzaamheden rond het project Helden op Kunstwerken, waarbij bruggen en viaducten de naam krijgen van een omgekomen militair. "Allereerst dient te worden onderzocht op welke wijze deze mensen tijdens hun uitzending zijn gesneuveld of verongelukt. Als er vervolgens een toewijzing kan plaatsvinden, treed ik in contact met de nabestaanden om een viaduct in hun omgeving uit te zoeken. Daarna wordt de bijbehorende ceremonie door mij voorbereid. Het is een initiatief van het nationaal Veteranen Platform waaraan wij een bijdrage leveren. Ook wij hebben collega's verloren, denk bijvoorbeeld aan Jeroen Severs. Deze naamgevingen zijn – decennia later – bijzonder emotioneel voor de nabestaanden, maar worden enorm op prijs gesteld."

Beide veteranenadviseurs zijn ook betrokken bij de organisatie van de jaarlijkse Veteranendag KMar op de Koning Willem III-kazerne en de vijfjaarlijkse reünie van alle oud-collega's, zowel beroeps als dienstplichtigen. "We krijgen altijd veel positieve reacties. De deelnemers hebben de afgelopen keer een erg mooie dag gehad. Natuurlijk is er steeds wel wat voor verbetering vatbaar. Finetunen is altijd goed, maar dat doen we achter de schermen. Voor 2027 staat er een grote reünie gepland."

Hoewel de einddatum van de functie van stafadviseur voor de 66-jarige Bert van Horen nadert – "ik mag maar tot mijn 67e doorgaan" – kan Yvette officieel tot 2044 haar stoel bezet houden. Dat ze steevast tijdens officiële bijeenkomsten een felblauwe jurk draagt is symbolisch. "Ik heb een blauw hart en ik voel me deel van de KMar-familie."

Dienstplichtlichting 84-5

Met de witte handschoen, dus... herinspectie

Ken je ze nog: die witte katoenen handschoenen waarmee – in ieder geval bij onze lichting – met enige regelmaat de inspectie op een legeringskamer werd uitgevoerd? Waarmee net dat ene plintje werd gevonden dat aan de grote schoonmaak was ontsnapt. | Door: Henk Rijke

Hoe was dat in jouw tijd? Dienstplichtig of beroeps, de legeringskamers waren volgens mij in die jaren aan beide zijden van de vlag gelijk. Van een inspectie met een witte handschoen heb ik helaas geen foto, maar de foto's van Joop Rump roepen wel de nodige herinneringen op.

in te vetten zaten ze wel steeds soepler om je voeten. Onbewust leerde je rekening met elkaar te houden, elkaar te helpen het militaire wereldje te ontdekken en als team je beste beentje voor te zetten. Kortom: samenwerken!

Allemaal voor het eerst het militaire

uniform aantrekken en dan trots op de foto. En een kiekje in onkrijgstuchtelijk tenue hebben de meesten van ons ook wel in het plakboek zitten. Uiteraard ging het uniform 'stiekem' mee naar huis om het te showen, en thuis de militaire oefeningen nog zwaarder te maken dan ze wellicht waren.

Lag je ook met twaalf man op een kamer met steeds twee bedden tegen elkaar met bij het kussen een 'ademshot'? Wel zo handig na een avondje stappen met bier en shoarma. Privacy nul, maar wat heb ik er mooie herinneringen aan. Het is niet voor niets dat iedereen tijdens een reünie nog een keertje op zijn eigen legeringskamer wil kijken en nog exact weet waar zijn bed stond.

Samenwerken

Kwam het door het samen onderhoud plegen na weer een velddienstoefening? Je overall drogen in de droogkamer en twee paar kisten die je om de dag wisselde. Het voetbed leek wel een plank, maar door de schacht 's avonds

Dienstplichtlichting 84-5

Kast model ingepakt

Ben je wel eens 's morgens op de gang wakker geworden? Diep in slaap, met bed en al door je maten stiekem naar de gang gesjouwd? En dan je PSU-kast: alles 'naar rechts gericht' en netjes opgevouwen op stapeltjes, exact zoals op dag één 's avonds door de oudere lichter werd geïnstrueerd. Uiteraard pukkel en ransel blancoën, je kon er maar druk mee zijn. Vervolgens elke ochtend en middag kamerinspectie. In mijn herinnering reveille om 06.30 uur, ontbijt en vanaf 07.15 uur onderhoud gebouw (toiletten, gang, rondom het gebouw en de kamer), waarna ieder stipt om 07.50 uur voor zijn strak opge- maakte bed stond.

Witte handschoen

De kamerouderste stond inmiddels al zenuwachtig op de gang, tijdig fluisterend: "Daar komt ie." "Kamer, 'geeft acht'. De marechaussee Uit-de-Ketting, wachtmeester, kamer gereed voor inspectie." "Keurig jongen, zet ze maar op de plaats rust." Op dat moment kwam die witte handschoen tevoorschijn. Vooral op donderdagmiddag leek die populair, want dan wilden we allemaal op tijd de stad in. Even langs het PMT aan de Frankenlaan voor een vette hap en dan door naar Het Hof van Gelre, Paddock of Concorde. Of wellicht hadden jullie een andere plek waar militairen en verpleegsters in opleiding elkaar ontdekten?

Die herinspectie was om 19.00 uur, maar alleen als de desbetreffende wachtmeester ook onderofficier van dienst was. Anders wilde hij ook om 17.00 uur naar huis. Maar ja, daar kom je pas veel later achter. Waar we op donderdag misschien nog wel eens dachten bij de inspectie de Franse slag te kunnen hanteren, keken we daar op vrijdagmiddag wel voor uit. Je wilde in die touringcar of viertonner zitten die je naar het station bracht. Na de inspectie alle ramen en deuren dicht en via de achterzijde van het gebouw – de voordeur was alleen voor het kader – naar het eindappel. Met je plunjebaal vuile was over de schouder de trein in en zondags voor 22.00 uur weer terug op de legeringskamer voor weer een nieuwe week. Ik zou het zo weer overdoen.

Nog nooit zo druk Algemene Reünie SMC in Bronbeek

“Ieder nadeel hep se voordeel”, vond ooit het orakel van Amsterdam, Johan Cruijff. Omgekeerd evenredig geldt dat natuurlijk ook. Want wat als de populariteit van de Algemene Reünie nog meer toeneemt? Wordt dan de Kumpulan van Bronbeek in Arnhem niet veel te klein? | Door: Door Gert Janssen

Het is een dilemma waarover het bestuur van SMC zich de komende tijd het hoofd mag breken, want de trend is duidelijk: het aantal reünisten groeit in snel tempo. Vorig jaar nam de belangstelling al toe naar meer dan 200 aanwezigen, vertelt organisator Gerrit Reloe – hij zoekt een opvolger – van de Reüniecommissie Marechaussee Contact. Dit jaar waren er 270 aanmeldingen, uiteindelijk kwamen 260 mensen opdagen. En dat ligt iets boven het maximum dat de zaal aankan. “We hebben hier in Bronbeek nog nooit zoveel deelnemers gehad. Dat is mede te danken aan de regiobijeenkomsten in het hele land waar SMC financieel aan bijdraagt.”

Dat de oud-collega's zin hadden in de ontmoetingsdag, werd op 13 november jl. al snel duidelijk. Ruim voor de officiële aanvangstijd zochten de deelnemers naar hun tafel en kwamen de gesprekken tijdens het nuttigen van de koffie en de traditionele spekkook al snel op gang.

Volgens SMC-voorzitter André Peperkoorn in zijn openingswoord is het aantal SMC'ers inmiddels gestegen naar 2340 en zet de groei nog steeds door, ondanks dat er ieder jaar oud-collega's overlijden. Zij werden zoals te doen gebruikelijk kort herdacht. Een andere goede gewoonte is een bos bloemen voor de oudste deelnemer. Dit keer was dat de 98-jarige Bol Kerrebijn, tevens bewoner van Bronbeek.

Liefhebbers van het voormalige KMar-wagenpark werden tijdens de bijeenkomst door samensteller mr. Sander Ruys warm gemaakt voor zijn boek 'Op patrouille, voertuigen van de Koninklijke Marechaussee 1945-2015'. Hij overhandigde de eerste uitgave aan luitenant-generaal b.d. en voormalig CKMar Harry van den Brink, tevens voorzitter van Stichting Van Houten. Die overhandigde op zijn beurt een tweede en derde exemplaar aan André Peperkoorn en aan Cees Lindenberg van de Stichting Dienstplichtig Mare-

chaussee (SDM). Leden van deze stichting hebben verschillende MP-voertuigen uit vroeger tijden in eigen beheer.

Daarna kreeg kolonel Mark Turksma, Hoofd Operaties van het Landelijk Tactisch Commando (LTC) gelegenheid een presentatie te geven over de huidige structuur, sterkte en taken van de KMar. Die blijkt nationaal en internationaal een gewilde organisatie te zijn, met als gevolg een sterke personeelsgroei van nu 9000, naar straks 10.000 manschappen. Met name de grensbewaking van zowel de binnengrenzen als op de nationale luchthaven Schiphol vergt veel tijd en inzet, naast nieuwe militaire politietaken van 101 Marbat.

De lange rijen voor het Indisch Buffet na alle plichtplegingen, maakten in ieder geval duidelijk dat het opgeven van Bronbeek – bij aanhoudende groei van het aantal reünisten – de nodige 'eetische' bezwaren zal opwerpen. Want wat en wie vervangt dan dit uitermate smakelijke en unieke aspect van dit jaarlijkse rendez-vous?

Sander Ruys overhandigt eerste exemplaar aan Igen b.d. Harry van den Brink

Kolonel drs. Mark Turksma aan het woord

SMC krijgt eigen mars

— Door: Gert Janssen

Ieder optreden van het Orkest Koninklijke Marechaussee maakt duidelijk dat de organisatie goud in handen heeft. Het relatieconcert in Musis Sacrum in Arnhem op 13 november jl. bewees dat opnieuw.

Het orkest, onder leiding van dirigent Ido Gerard Kempenaar, is een van de acht militaire orkesten in ons land. Het is geen harmonie, zoals vaak wordt gedacht, maar een volledig fanfareorkest. Het is daarmee zelfs een van slechts een handjevol beroepsfanfares ter wereld. Het gezelschap bestaat uit vijftig professionele musici, aangevuld met een tamboergroep. En dat laatste zorgt weer voor binding met de werkvloer.

De muziekuitvoering werd aangeboden aan de relaties van het Landelijk

Tactisch Commando (LTC). Het aanwezige publiek reageerde na afloop unaniem enthousiast met tal van superlatieven. “Degenen die niet zijn gekomen, hebben wat gemist. Het was geweldig. Sensationeel!”

Een onverwacht hoogtepunt voor SMC was de mars die speciaal voor de stichting is gearrangeerd en werd aangeboden aan voorzitter André Peperkoorn. “Het is de tweede keer in mijn leven dat ik een muziekstuk in ontvangst heb mogen nemen. De eerste keer was bij mijn afscheid als plaatsvervangend commandant KMar.”

De “meeslepende en krachtige” compositie werd voor het eerst publiek ten gehore gebracht en viel, aan het applaus te horen, zeer in de smaak.

SMC in erecouloir bij Prinsjesdag 2025

| Door: Gusto Hetharie

Dit jaar mocht ik via het nationaal Veteranen Platform deelnemen aan Prinsjesdag. Voor mij was dat niet zomaar een uitnodiging, maar een bijzonder moment waarin veel samenkam: mijn werk, mijn achtergrond en mijn verbondenheid met zowel de Stichting Molukkers bij de Krijgsmacht als de Stichting Marechaussee Contact.

De aanloop ernaartoe was al waardevol. In de voorbereiding sprak ik met mijn goede vriend Marc Matitaputtij – oud-marinier – over de rol van Molukkers in de krijgsmacht. Hij zei: “Zichtbaar zijn is niet alleen voor onszelf, maar ook voor de generaties na ons.” Die woorden bleven hangen. Het gaf mij het gevoel dat mijn aanwezigheid niet alleen persoonlijk was, maar ook een stukje vertegenwoordiging. Als stichting staan wij voor de erkenning en herkenning van de eerste generatie Molukse KNIL-militairen zoals mijn vader en de opa's van Marc.

Een van de momenten die me het meest raakte, was het zien van mijn

(oud-)collega's van de Koninklijke Marechaussee te paard. Met mijn baret was ik herkenbaar, en het korte oogcontact en de knik van sommigen – terwijl zij strak in de houding bleven – zeiden alles: trots, kameraadschap en herkenning. Geen woorden nodig.

Wat ik me realiseerde, is dat deelname verder gaat dan ceremonie. Voor de Stichting Molukkers bij de Krijgsmacht is het een kans om onze geschiedenis en inzet zichtbaar te maken, juist op een nationaal podium. Voor SMC draait het om verbondenheid en om te laten zien dat de band tussen (oud-)collega's springlevend is.

Ik ben trots dat ik deel mocht uitmaken van deze dag en dankbaar voor de ontmoetingen met andere veteranen in de erecouloir. Prinsjesdag 2025 was voor mij meer dan traditie of ceremonie: het was een dag van verhalen, van herkenning en van die kleine momenten die je bijblijven. En dat maakt dat ik er met warmte en voldoening op terugkijk.

Bij het ADO-stadion: Marc Matitaputtij (links) en Gusto Hetharie

Sunset March

| Door: Theo Evers

Het regent als ik thuis vertrek op zondag 26 oktober, de verjaardag van het Wapen. Bij het naderen van de brug over de Waal schijnt de ondergaande zon nog net tussen de wolken. Een groepje in uniform geklede marechaussees staat al onder de brug. We maken kennis en de sfeer zit er meteen in. Het voelt nu al mooi om hierbij te mogen zijn.

Naast marechausseeveteranen en enkele burgers sluit ook een groep in uniform geklede oud-dienstplichtig marechaussees bij ons aan. Tegen 17.00 uur gaat Bert van Horen ons voor de brug op waarna we ons opstellen met voorop Loek Ruppert als vaandeldrager.

Met elke stap die wij daarna over de brug zetten, groeit ook de bewondering voor hen die de oversteek in 1944 maakten. Ik heb kippenvel als de lam-

pen van de lichtmasten hierna een voor een aan gaan bij het naderen van de groep. Na het oversteken van de Waal houden we halt en wandelen naar het monument langs de rivier. Daar staat een trompettist van het Orkest Koninklijke Marechaussee al klaar.

De reden van onze aanwezigheid dringt bij het monument nog sterker door: wij gedenken hier de 48 jonge Amerikaanse militairen die in 1944 bij hun oversteek sneuvelde. Chef Kabinet van Staf CKMar kolonel Dennis Vonsee en wapenadjutant Kees de Witte legden een bloemstuk bij het monument, gevolgd door het brengen van de eregroet, het signaal taptoe, een minuut stilte en het Wilhelmus.

Na de plechtigheid is er gelegenheid om nog even na te praten. Bijzonder was ook dat Jayden de 18-jarige zoon

van kolonel Vonsee, in opleiding is voor onderofficier KMar, de mars naast zijn pa in uniform heeft meegelopen. Zo geven we de geschiedenis ook op deze manier weer door. Onderweg naar huis begint het weer te regenen.

foto: Theo Evers

Arnhemse evacués in huis

Deel 73 uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'

Door: Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

Na de geallieerde luchtlandingen bij Arnhem in september 1944 komt een stroom vluchtelingen op gang. De familie Van Bommel in Apeldoorn neemt een echtpaar in huis: een barmhartige daad, maar wel een met onvoorziene gevolgen.

Marcelis van Bommel (41), na de capitulatie eervol ontslagen als sergeant-majoor instructeur van het Korps Politietroepen, verbindt zich in november 1940 bij het Depot Marechaussee als opperwachtmeester te voet. Daar volgt hij een omscholing voor voormalige onderofficieren der Politietroepen tot onderofficier der Marechaussee.

Na korte tijd als instructeur werkzaam te zijn geweest bij de le Divisie Marechaussee, gaat hij medio februari 1941 terug naar het Depot; dan verhuist ook zijn gezin naar Apeldoorn. Hij wordt ingedeeld als instructeur bij het 3e Eskadron Depot, eerst gelegerd te Hoog-Soeren in Hotel 'Eik en Dal' en enkele maanden later te Wilp in het landhuis 'Kasteel de Lathmer'. Dit nieuw opgerichte eskadron verzorgt onderofficierscursussen. Wanneer het Depot in oktober 1941 wordt opgeheven, worden deze cursussen in o.a. Wilp en Kampen nog voortgezet tot april 1942.

De 'Gevolmachtigde voor de reorganisatie van de Nederlandse politie' heeft bepaald dat er een nieuwe "politievakopleiding" komt en dat de marechausseegewesten – de divisies zijn inmiddels gereorganiseerd tot vijf gewesten – worden belast met de uitvoering daarvan. Van Bommel wordt per 1 november 1942 overgeplaatst naar Gewest s-Gravenhage bij de Staf van de Afdeling Gouda te Gouda. Daar wordt hij als "instructeur dienstvoorschriften" toegevoegd aan de politievakopleiding voor onderofficieren, welke in de maanden november en december wordt gehouden in de Koninklijke Stallen te Den Haag.

Bij de politiereorganisatie per 1 maart 1943 wordt Van Bommel ontslagen als

opperwachtmeester der Marechaussee en aangesteld als hoofdwachtmeester der Staatspolitie, ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)'. Vier maanden later wordt hij overgeplaatst naar de Staf van het Gewest 's-Gravenhage waar hij wordt belast met instructie- en onderwijzaken binnen het gewest, vooral op de Hollandse eilanden en Zeeland. Van Bommels gezin is steeds in Apeldoorn aan de Jachtlaan 138 blijven wonen.

Van Bommel is een goed vaderlander. Volgens de bevriende Van Ijseldijk is hij een vurig Oranjeklant en lid van de Anti-Revolutionaire Partij. Dit laat hij duidelijk blijken en schroomt niet openlijk met zijn gewestcommandant, de NSB'er luitenant-kolonel Hofman, te discussiëren over politiek en gezindheid.

Arnhemse vluchtelingen

Na de geallieerde luchtlandingen op 17 september 1944 bij Arnhem moeten de inwoners van Arnhem de stad ontruimen: op de 26e komt een stroom vluchtelingen op gang richting Apeldoorn en Ede. Mevrouw Van Bommel schrijft – in een verzoek om hulp aan Van Bommels commandant – in januari 1945: "Reeds spoedig na de massale vlucht der Arnhemmers kwam tot mij (mijn man bevond zich toen in Den Haag) het verzoek of ik twee vluchtelingen onderdak wilde geven. Ik heb deze mensen direct in ons huis opgenomen." Deze mensen waren volgens hun zeggen en persoonsbewijzen de heer en mevrouw De Groot, die eerder in Vlissingen woonden en daarna in Arnhem. Echter, deze twee Arnhemse vluchtelingen zijn in werkelijkheid kruidenier Theo Westhoff en zijn vrouw uit Apeldoorn. Westhoff loopt gevaar en moet onder-

Marcelis Andries van Bommel wordt geboren op 12 maart 1899 te Jutphaas en groeit daar op in Nederlands-hervormd gezin. Vader werkt als olieslager. Marcelis gaat aan het werk als kantoorbediende met een onderbreking van elf maanden dienstplicht. In de avonduren volgt hij twee jaar lang een cursus boekhouden en handelsrekenen.

Marcelis solliciteert bij het Korps Politietroepen (PT) en komt in december 1922 op bij het Depot PT in Nieuwersluis. Na zes weken opleiding wordt hij voor het verrichten van grensdiensten geplaatst bij de groep Beek bij Nijmegen. Daarop volgen plaatsingen bij de groepen Den Haag – met een bevordering tot korporaal – en Soesterberg (1923) en Gorinchem (1926), die zijn belast met militaire politiediensten.

In juli 1926 wordt hij sergeant; inmiddels heeft hij ook het politiediploma behaald. Als onderofficier mag hij trouwen en dat doet hij in 1927 met Corry Rombout; in de daaropvolgende jaren krijgen ze vier kinderen. In december 1935 wordt hij overgeplaatst naar Delft, waar hij in juli 1937 wordt bevorderd tot sergeant-majoor instructeur. En half jaar later krijgt hij het commando over de groep PT te Hedel.

In het kader van de 'Strategische Beveiliging' worden de PT vanaf 1936 belast met de bewaking van de bruggen over de grote rivieren: de groep Hedel bewaakt daar de twee Maasbruggen. Na de afkondiging van de algemene mobilisatie op 28 augustus 1939 maakt de PT-groep deel uit van het dekkingsdetachement Hedel en is belast met het plaatsen van de brugversperringen, de bezetting van de rivierkazemat en de vernieling van de bruggen. Bij de Duitse inval op 10 mei 1940 trekken eenheden van het IIIe Legerkorps terug over de grote rivieren en daarna worden beide bruggen op 11 mei om 08.00 uur gesprongen.

Bij de demobilisatie van het leger wordt Van Bommel per 15 juli 1940 eervol ontslag verleend onder toekenning van wachtgeld.

duiken. Eerder op 29 september is door het *Einsatzkommando Apeldoorn* (een formatie *Sicherheitspolizei* afkomstig uit Antwerpen onder leiding van *SS-Hauptsturmführer* Fielitz) de groep Narda opgerold, verraden door een van de

groepsleden. Deze man heeft weleens wapens gebracht naar brandstoffenhandelaar en illegaal werker Jan Westhoff. Nu wordt ook dit adres door de Sipo bezocht waarbij wapens worden gevonden. Jan Westhoff weet net op tijd te ontkomen.

Daarop worden zijn vrouw en zijn broer Theo, die tegenover de kolenschuur op de hoek van de Eendrachtstraat en de Brinklaan een kruidenierswinkel heeft, meegenomen, maar beiden worden na een paar dagen weer vrijgelaten. Theo Westhoff, illegaal werker binnen de LO-Apeldoorn (Landelijke Organisatie tot hulp aan onderduikers), moet nu wel onderduiken. Zijn zaak wordt daarna leeggeroofd door de Sipo, waarbij ook munitie wordt gevonden: opnieuw wordt zijn aanhouding bevolen.

Sipo-man Ohmstedt: "Ik kreeg een anoniem schrijven waarin mij gemeld werd dat Westhoff of bij zijn moeder aan de Gunninglaan of bij Van Bommel aan de Jachtlaan was." In de avond van 9 november treft de Sipo in de woning aan de Gunninglaan 43 geen Westhoff aan. Ze rijden hun auto 250 meter verder op de hoek Gunninglaan-Jachtlaan, richten de koplampen op het huis met nummer 138 en omsingelen de woning. Daar worden drie mannen gearresteerd: Van Bommel (in uniform gekleed), de toevallig aanwezige Van IJsseldijk uit Gorinchem – een zoon van een vriend van de Van Bommels – en De Groot, een evacué uit Arnhem. Ohmstedt: "Toen wij de woning verlieten, heb ik de drie mannen aangezegd, dat wanneer zij gingen lopen, er geschoten zou worden. Bij de auto gekomen, stapten twee man

Theo Westhoff

in. De derde, Westhoff zette het op een lopen. Thonon heeft toen met zijn pistool een schot gelost. Daarop is door Martens met zijn machinepistool op die man geschoten en is hij getroffen. Ik ben er heengegaan en heb gezien dat die man dood was. Daarna ben ik naar de Willem III kazerne gere-

den en vandaar weer naar het nog op straat liggende lijk. Ik vermeen dat er in de tussentijd iemand bij geweest moet zijn die hem papieren heeft afgenomen. Wij zijn toch aan de weet gekomen dat het werkelijk Westhoff was, die doodgeschoten is."

Gevangenschap

Marcelis van Bommel en Van IJsseldijk worden ingesloten in de Willem III-kazerne. Van IJsseldijk hierover: "Beiden zwaar verhoord. Ik ben na 8 dagen vrijgelaten. Had ook in feite met de kwestie niets te maken, maar ik was op de dag van gevangenneming vanaf het spitterwerk aan de IJssel bij van Bommel in huis op reis naar Gorkum." Ohmstedt: "Ik had Van Bommel ook vrij willen laten, maar Fielitz wilde hem niet vrijlaten omdat hij iemand van de ondergrondse geherbergd had."

Bij het luchten ontmoet Marcelis zijn collega's Duinkerken en Van Viersen uit Apeldoorn, die eerder op 31 oktober zijn gearresteerd. De drie mannen worden op 21 november overgebracht naar kamp Amersfoort, waar Marcelis voortaan nr. 9035 is. In dit kamp treffen ze ook collega Mackenbach uit Apeldoorn. Tijdens hun gevangenschap zijn ze elkaars steun. Om te voorkomen dat ze voor de arbeidsinzet in Duitsland zullen worden ingezet, proberen de vier op basis van hun vroegere status van militair als krijgsgevangene te worden behandeld. Op dit verzoek krijgen ze echter geen gehoor en alle vier worden voor de *arbeitseinsatz* goedgekeurd.

Na ruim twee maanden vertrekt op 2 februari 1945 een transport van zo'n 220 gevangenen naar concentratiekamp Neuengamme, waar de trein twee dagen later aankomt. Op de 12e moeten ze weer op transport: 500 gevangenen komen in de nacht van 14 op 15 februari in Ludwigslust aan en lopen naar het oorspronkelijk voor krijgsgevangenen bedoelde *lager* Reiherhorst. Vanuit dat kamp moeten ze als dwangarbeiders het eraast geplande *auffanglager* Wöbbelin bouwen en dat onder zware winterse omstandigheden en slechte verzorging. Begin april trekken de gevangenen het nog niet afgebouwde Wöbbelin in, dat daarna overspoeld wordt door duizenden gevangenen

uit andere kampen. Er is slechts één waterpomp, nauwelijks iets te eten, ze zijn volledig aan hun lot overgelaten.

Op 2 mei wordt Wöbbelin door de US 82nd Airborne Division bevrijd. Ze treffen daar massagraven aan en honderden doden op het terrein en in de barakken. Voor de overlevenden worden snel noodvoorzieningen geregeld, maar dat komt voor velen te laat. Marcelis van Bommel overlijdt op 22 mei in een noodhospitaal in Ludwigslust. Al eerder zijn collega's Frans van Viersen, Jan Duinkerken en Piet Mackenbach overleden. De Amerikanen dwingen de inwoners van Wöbbelin en omliggende plaatsen tot het (her)begraven van de slachtoffers. In tien weken *lager* Wöbbelin zijn meer dan duizend gevangenen omgekomen. Er zijn geen aanwijsbare graven van Marcelis van Bommel en zijn drie collega's.

Tot slot

Is het nu toeval dat illegaal werker Theo Westhoff en zijn vrouw bij de Van Bommels onderdak vinden? Of is er een relatie met mogelijke illegale activiteiten van Marcelis van Bommel in Apeldoorn? Naar zeggen zou hij betrokken zijn bij de illegaliteit in Apeldoorn, maar daarover is verder niets bekend. Mevrouw Van Bommel in 1948: "Wat mijn man tot oktober 1944 heeft gedaan voor de verzetsbeweging is mij onbekend, maar ik meende te hebben vernomen dat anderen dit wel weten. [...] Ter verduidelijking, het echtpaar Westhof was uit Apeldoorn en ons volkomen onbekend." Wel is bekend dat Van Bommel volgens zijn dochters en volgens Van IJsseldijk illegale krantjes (verder) verspreidde.

Voor zijn werk verbleef Van Bommel de laatste twee jaar in het westen van het land en was alleen voor gezinsbezoek in Apeldoorn. Pas vanaf oktober 1944 zal hij ook in Apeldoorn werkzaam zijn geweest – mogelijk gedetacheerd bij de gemeentepolitie – omdat vervoer naar het westen door de spoorwegstaking nagenoeg onmogelijk was en inmiddels de politieopleidingen waren gestaakt.

Sinds 2019 kent een nieuwe woonwijk in Apeldoorn-Zuid de 'Marcelis van Bommelstraat'.

De auteur verricht historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940-1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee. Wilt u reageren? Uw reactie is welkom op marechaussee4045@gmail.com.

Nog niet geweest? Dan heb je wat gemist!

Regio Twente te Oldenzaal

Het zouden krantenkoppen kunnen zijn. Vetgedrukte positieve reacties in een soms onrustige wereld: 'Succesvolle eerste bijeenkomst postactieven KMar regio Flevoland'. Of: 'Dienstplicht en beroeps slaan handen ineen'. En ook een leuke: 'Dat zijn heel wat Zeeuwen bie mekander'. | Door: Henk Rijke

De 'krantenkoppen' laten zien dat vele oud-collega's de weg naar de regio-bijeenkomsten weten te vinden. Het aantal bijeenkomsten groeit. Monique Hekman-Landwier organiseerde er een in eetcafé 't Houteveen in Amersfoort voor ruim dertig oud-collega's en in Twente bij John Lok en Jan Zuidersma hadden in Paal 12 in Oldenzaal ruim vijftig 'ouwe blauwen' een gezellige middag met een hapje, drankje en sterke verhalen.

Van lichting 53/5 tot 88/3

Oud-dienstplichtig collega John de Kievit en oud-beroepsmarechaussee Herman Wijnands reageerden al even enthousiast (Ja, doen we!) om een middag in Flevoland te organiseren, en dus bleef het in oktober in Zeewolde nog lang onrustig. Gelukkig was het enthousiasme van John en Herman ook na afloop nog volop aanwezig: "We kenden elkaar vooraf niet, maar nadat we kennis hadden gemaakt, hadden we al snel in Zeewolde een mooie locatie

gevonden, prikten een datum en promootten de activiteit in aan de KMar-gelieerde Facebook-groepen en in Marechaussee Contact. De eerste aanmeldingen kwamen al gauw binnen. Oud-collega's die zich al hadden aangemeld, kwamen zelf met andere deelnemers op de proppen. Hadden we zomaar 25 man bij elkaar! Het bleek een feest van herkenning te zijn. De oudste deelnemer was van lichting 53/5, de jongste van lichting 88/3. Er werden oude vriendschappen opgehaald en nieuwe vriendschappen gemaakt."

"De drie uur durende samenkomst vloog voorbij. In de eerste helft van 2026 vindt de volgende bijeenkomst plaats. De eerste aanmeldingen van oud-collega's die nu verhinderd waren maar die er de volgende keer zeker bij willen zijn, hebben we al binnen."

Zo waren er meer én op leuke locaties: in de afgelopen maanden organiseerden

Marcel de Kreek en Len van Beesten een middag in De Hoofdwacht in Briel- le, Geert Biesheuvel in buurthuis D'n Draejer in Zelhem en Nico Maes in het Bevrijdingsmuseum Zeeland in Nieuw- dorp. Toch leuk als je in die regio's hebt gewerkt.

Herberg Het Oude Loo

En wat te denken van de in 1880 ge- bouwde 'Herberg Het Oude Loo', waar Pim van de Weg de eerste regiobijeen- komst in Apeldoorn organiseerde. Dan heb je met recht een koninklijke locatie waar Prins Hendrik ooit nog wel eens een pintje dronk en de klompenwacht in de buurt de eerste beveiligingsschre- den zette.

De positieve reacties waren navenant: een schot in de roos. Collega's die normaliter niks met reünies hebben, genoten. Een groepsapp voor de foto's en informatie over de volgende bijeen- komst is al in de maak. Pim keek er zelf ook met een goed gevoel op terug: "Met 25 personen, waaronder een

dienstplichtig oud-collega (lichting 61) en een recente FLO'er was het aardig druk en echt gezellig. Er waren de nodige complimenten voor de organisatie en deze bijeenkomst is zeker voor herhaling vatbaar."

Het is mooi dat het initiatief van Pim tot zoveel positieve reacties heeft geleid. Volgens enkele deelnemers werd het ook wel tijd dat dit in de regio Apeldoorn werd georganiseerd. Daar hebben ze ook best een beetje gelijk in.

Wie pakt de handschoen op?

Het is mooi te merken dat het nassaublauwe regiovirus zich steeds verder over ons land verspreidt. En voordat daar misverstanden over ontstaan: groen, blauw, burger, KVV, BBT of reservist. Het gaat over deel uitmaken van de marechaussee-gemeenschap, niet over de kleur van het pak dat je hebt gedragen.

Er zijn meer plekken in het land waar het goed zou passen als een oud-collega daar een regiobijeenkomst op poten zet, bijvoorbeeld rond Eindhoven, Den Bosch, Den Helder, Nijmegen, Zwolle/Kampen en Venlo. Verder wordt een vervanger gezocht voor de regio West-Brabant/België.

De verslagen van enkele zeer recente bijeenkomsten haalden deze editie niet, maar het was eind november ongetwijfeld opnieuw een warm welkom in de regio's Amsterdam-Noord-Holland bij Anne-Roel de Boer en Renee de Weger bij svCOM, Apeldoorn-Arnhem bij Robert Pannekoek in de ECHOS Home Schaarsbergen en Den Haag/Zoetermeer bij Jacqueline van Gilst.

De eerste bijeenkomsten voor 2026 zijn alweer gepland. Dus: nog niet geweest? Dan heb je zeker iets gemist.

O ja, toch even handig om te vermelden: SMC draagt financieel bij in de kosten en je hoeft geen SMC'er te zijn of te worden om naar de regiobijeenkomsten te komen. Je mag het uiteraard altijd worden voor slechts 15 euro per jaar. Voor meer informatie kun je terecht bij Bert van Horen: regiobijeenkomsten@marechausseecontact.nl of bel hem op 06-47776806.

Regio Apeldoorn te Apeldoorn

Regio Zeeland te Nieuwdorp

Regio Twente te Oldenzaal

Regio Zuid-Holland te Brielle

Regio Flevoland te Zeewolde

Opleider pur sang

Met nog steeds een nassaublauw hart

Voelt hij zich nog steeds verbonden met de waarden en kameraadschap van het korps? Dat is een van de vragen als ik spreek met oud-collega Jack Bijlholt (56) in zijn woonplaats Emmen. Hij kwam als beroeps (lichting 87-4) op het Opleidingscentrum KMar (OCKMar) en is momenteel werkzaam als opleidingsmanager op het Drenthe College in Assen. | Door: Eric Koopman

2025, Jack Bijlholt met een VEVA-klasje mechatronica

"In 1987 haalde ik mijn havodiploma en wilde ik bij de KMar, maar indertijd kon je met dat diploma niet solliciteren. Ik heb daarom in overleg met de schooldirecteur mijn diploma niet opgehaald en startte in juli met de opleiding tot algemeen opsporingsambtenaar. Gedurende het opleidingsjaar heb ik in overleg met de school mijn diploma alsnog opgehaald. Ik had dus tijdens de opleiding mijn havodiploma op zak. Het niet bij de KMar kunnen solliciteren met dit diploma is in deze tijd overigens ondenkbaar."

In de militaire schoolbanken

"De eerste drie maanden – het 'groene deel' – waren best pittig, maar gelukkig hadden wij met onder andere Jaap Vijge en Charlotte Bloemendaal-Van Wijk een behulpzaam en ervaren kader. Na de groene periode volgde de opleiding tot algemeen opsporingsambtenaar. Toen werd het zaadje geplant voor mijn liefde voor de vakken Strafvordering en Strafrecht. Na het afronden van de opleiding werd onze lichting in juli 1988 beëdigd."

Aan de slag

"Ik werd als beveiliging geplaatst op Huis ten Bosch, een functie die ik niet bijzon-

der uitdagend vond. Het werk was nogal statisch, maar de goede sfeer in het team maakte het voor mij als binnenslaper goed vol te houden. Na achttien maanden Den Haag werd ik geplaatst bij Brigade Amsterdam-Haven, in combinatie met IJmuiden. Mijn werk bestond voornamelijk uit grenscontroles op schepen.

De brigade had ook de taak de Dienstplichtwet te handhaven. Het gebeurde regelmatig dat we op huisbezoek gingen als dienstplichtigen niet kwamen opdagen voor hun eerste oproep, om de mannen alsnog richting de kazerne te krijgen of op te pakken als dienstweigeraars. Als zij in een kraakpand zaten, was het een flinke klus tussen de vele andere bewoners de juiste persoon te zoeken omdat de meesten geen legitimatiebewijs konden tonen. Menig dienstplichtige vluchtte via het raam van het kraakpand naar buiten, dus we hadden altijd een collega aan de achterkant staan om hem alsnog in de kraag te vatten. Mocht dat niet lukken dan was hij een paar dagen later aan de beurt en werd het een reisje naar Nieuwersluis."

"In 1991 kreeg ik de kans naar de wachtmeesteropleiding te gaan en ook

deze opleiding duurde een jaar. Vrijstellingen werden niet gegeven dus ik moest nogmaals het 'groene deel' volgen. Het was eigenlijk een herhaling van mijn basisopleiding, met enige verdieping op Wet- en Regelgeving. Een extraatje was de Commandocursus van twee weken, een zware maar mooie ervaring."

Op de Wadden en de Veluwe

"Na de wachtmeesterkursus was de Brigade Zoutkamp een welkome plaatsing. Ik woonde namelijk in Groningen dus ik vond het wel prettig een periode in het noorden van het land te werken. Ik was als groepscommandant tevens hoofd doorlaatpost op de luchthaven Eelde. Tegenwoordig heeft een hoofd doorlaatpost de rang van adjudant en op Schiphol zelfs luitenant; ik had als beginnend wachtmeester dezelfde verantwoordelijkheid. Ik dacht eigenlijk af te zijn van het binnenslapen, maar ik werd regelmatig voor een periode van acht weken gedetacheerd op Schiphol en op de luchthaven Rotterdam om te ondersteunen tijdens de vakantieperiode."

"Na Zoutkamp werd ik geplaatst bij het

Mobiel Toezicht Vreemdeling (MTV) bij Brigade Coevorden. Hier heb ik drie jaar met plezier gewerkt, met een uitstapje naar de recherche in Assen in verband met een onderzoek op Legerplaats Seedorf. In 1997 koos ik ervoor instructeur te worden op het OCKMar; dit was tevens mijn tweede essentiële functie, destijds een verplichting om in aanmerking te komen voor de Hogere Onderofficiers Vorming (HOOV)."

"Mijn liefde voor het onderwijs is op het OCKMar ontstaan. Ik vond het geweldig jonge mannen en vrouwen op te leiden tot volwaardige collega's. De eerder genoemde liefde voor Strafrecht en Strafvordering (SR/SV) zette ik in als instructeur voor deze vakken. Ik werkte in de vakgroep SR/SV met Jaap Vijge, in 1987 mijn instructeur en nu mijn collega-instructeur. Door deze functie kwam overigens mijn foto terecht op de voorkant van de Wetboeken, ik heb de fotoserie nog thuis liggen. De voorliefde voor Wet- en Regelgeving zit ook bij mijn zoon in de genen; ik ben er super-trots op dat hij officier van justitie is."

"In 2002 volgde ik de HOOV en werd daarna opperwachtmeester klassenbegeleider. In 2003/2004 verviel het beleid dat medewerkers van het OCKMar niet werden uitgezonden. Toen ontstond bij mij twijfel: een gezin met jonge kinderen en dan op missie?"

Naar het civiele onderwijs

"Mijn twijfel werd niet alleen veroorzaakt door de kans op een uitzending, maar ook door de vele detacheringen. Bovendien merkte ik dat mijn persoonlijke ontwikkeling stagneerde, ook omdat het MD-traject voor onderofficieren werd stopgezet en ik er vanaf had ge-

zien naar de KMA te gaan. Mijn collega René – van het examenbureau OCKMar overgestapt naar het ROC Deltion in Zwolle – vroeg mij op deze school aan de slag te gaan als instructeur wetskennis bij de studierichting Uniformberoepen, het oriëntatiejaar voor de Koninklijke Landmacht. Ik heb toen het besluit genomen over te stappen en doceerde binnen de MBO 3-opleiding Vrede en Veiligheid een jaar onder andere de vakken ZHKH, gedragscode, militair recht en Handboek Militair. Ik had inmiddels mijn bevoegdheid Beroepsonderwijs en Volwasseneducatie (BVE) gehaald en verzorgde militaire lessen, omdat er nog geen militaire instructeurs werkzaam waren op een ROC. Inmiddels werken op de diverse ROC's militaire instructeurs."

"Na mijn docentperiode werd ik opleidingsontwikkelaar en met René ontwikkelde ik het Veiligheid en Vakmanschap-traject (VEVA) verder. Dit hield in dat ik twee dagen per week op de Bernardkazerne in Amersfoort samen met de landmacht en de Stichting Praktijkleren

het VEVA-traject doorontwikkelde. Na de afronding van het VEVA-traject werd ik gevraagd als teamcoördinator en adviseur professionalisering docenten te coachen bij hun persoonlijke en vakinhoudelijke ontwikkeling.

Zoals destijds bij de overgang van de KMar naar het civiele onderwijs wilde ik ook nu in mijn ambitie en persoonlijke ontwikkeling een volgende stap zetten. Ik solliciteerde in 2019 met succes naar de functie teamleider/opleidingsmanager MBO bij het Drenthe College in Emmen. In Assen heb ik de opleidingen Veiligheid & Vakmanschap (VEVA) niveau 2 en 3, Beveiliging niveau 2 en 3 en Handhaver Toezicht en Veiligheid niveau 3 onder mijn hoede. Het is keihard werken maar de uniformberoepen blijven mij trekken en ik vind het prachtig een bijdrage te leveren aan de voorbereiding van deze studenten op een baan bij Defensie of in een ander uniformberoep."

Een laatste vraag

Heeft Jack nog steeds een 'nassaublaauw hart'? Met een glinstering in zijn ogen zegt hij volmondig: "Ja! Kijk maar, de KMar-tas die achter je staat, gebruik ik nog steeds in mijn huidige werk. In mijn werkkamer in Assen staat zelfs een kleine KMar-verzameling. De KMar staat voor mij symbool voor trots, loyaliteit en kameraadschap. Ik zit nog steeds in de wereld van de uniformen, ofwel netjes gekleed, strak en met uitstraling. Als de KMar mij morgen vraagt of ik terugkom dan stap ik vandaag nog in de auto richting Apeldoorn; het wij-gevoel blijft er nog steeds in zitten."

Aan al het goede komt een eind

Op de bakermat van de Koninklijke Marechaussee in Apeldoorn spreek ik met de leden van het 'Historisch Depôt KMar', die na jaren van het verlenen van hun medewerking aan evenementen en herdenkingen, hebben besloten per 1 juli 2025 hun activiteiten te stoppen. Ook hun mentor, kapitein b.d. Michiel Tattersall, is aanwezig. | Door: Cees Lindenberg

Het Historisch Depôt KMar (HDK) is in 2012 opgericht door Bart van Es, onder de vlag van de Vereniging Historische Militaria. Bart is zo'n twee jaar geleden gestopt met het HDK en niet aanwezig bij dit interview. Op het toppunt van haar activiteiten had het HDK een omvang van negen man/vrouw. De leden waren daarvoor al individueel actief als re-enactors, doch niet specifiek gericht op de KMar. De afgelopen jaren werden vooral de jaren 30 verbeeld, met bijpassende historische uniformen van de KMar en het Korps Politietroepen. Het zwaartepunt lag op het historische blauwe uniform met de kepie.

Tjitte Wassenaar is vanaf het begin betrokken bij het HDK. Zijn echtgenote Edith is vanaf 2015 actief in het uitbeelden van de eerste vrouw bij de KMar. Jan Bruggink is in 2006 via KMar District Noord in contact gekomen met Michiel Tattersall, waarna hij zich heeft toegelegd op marechaussee-re-enactment. Sinds 2014 speelt Jan bij het HDK de rol van opperwachtmeester.

Ontstaan van HDK

Volgens Tjitte en Jan is het allemaal begonnen in 2005 bij het evenement 'Bussum Bridgehead' op het oefenterrein Crailo te Bussum. Daar hebben Tjitte en

2025, KWIII-kazerne, (vlnr) Tjitte Wassenaar, Jan Bruggink, kap b.d. Michiel Tattersall, Edith Wassenaar

foto: Gert Janssen

Jan elkaar voor de eerste keer ontmoet. Het evenement Bussum Bridgehead betrof een nagebouwd geallieerd doorgangskamp uit 1944 met Amerikaanse, Engelse, Canadese re-enactmentgroepen, alsmede Nederlandse en Engelse re-enactmentgroepen uit de periode van de Koude Oorlog.

De intrinsieke motivatie voor deelname aan het HDK ligt bij de rijke historie van de KMar. Voor Tjitte – reservist bij de politie – was het een logische stap. Jans opa was jachtopzichter en onbezoldigd gemeenteveldwachter in Hoogersmilde die veel met de marechaussee te Hijkersmilde samenwerkte, waarmee zijn liefde voor de KMar en met name het historische deel is begonnen. Edith ging altijd mee met Tjitte en wilde zelf ook graag meedoen.

Mentor Michiel Tattersall kent de

individuele leden van hun deelname aan de Veteranendag KMar. Hij heeft hen geholpen met tips en instructies. De basis is altijd geweest: het tenue volledig origineel dragen en een correct optreden bij het uitbeelden van de Koninklijke Marechaussee in de jaren 1930-1940. Het HDK heeft zich daarin altijd onderscheiden.

Hoogtepunten

Op de vraag waar de leden vooral trots op zijn en welke evenementen hen zijn bijgebleven, hoeven ze niet lang na te denken. Het HDK mocht tijdens het bezoek van H.K.H. prinses Beatrix in 2013 ter ere van het 400-jarig bestaan van het Weeshuis in Buren de erewacht vormen. Ze traden ook op tijdens het jaarlijkse evenement 'Buren bij Kaarslicht'. De herdenking van de 100e verjaardag van het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog in 2014, waarbij Tjitte en Jan de erewacht mochten vormen onder commando van Bart van Es, maakte veel indruk. Het HDK maakte voorts haar opwachting bij het terugplaatsen van het gerenoveerde wachthuisje (rijksmonument) bij de toegang van Paleis Soestdijk in 2014

2013, Buren, erewacht bij bezoek H.K.H. prinses Beatrix

en bij de viering 100 jaar oprichting Korps Politietroepen met de onthulling van het Monument Lieuwe Vaas op de Koning Willem III-kazerne in 2019.

Indrukwekkend was elke jaar weer de herdenking voor de gevallen van II-26 Regiment Infanterie en het Korps Politietroepen, gesneuveld bij de Duitse inval op 10 mei 1940 bij Katwijk aan de Maas.

Reden om te stoppen met de HDK-activiteiten is het verminderde aanbod aan evenementen en herdenkingen sinds de corona-epidemie. Oprichter Bart van Es stopte twee jaar geleden en inmiddels speelt ook de leeftijd van de resterende leden een rol. Hun conclusie is: "Aan al het goede komt een eind!"

Beschermheer

Brigadegeneraal b.d. Jack Vlaming, oud-directeur van het Marechausseemuseum, en sinds 2013 beschermheer van het HDK deelt desgevraagd zijn ervaringen met het HDK.

"Toen ik hoorde dat het Historisch Depôt KMar er mee stopt was mijn eerste reactie: wat jammer! Bij het jaarlijks medio december gehouden evenement 'Buren bij Kaarslicht' heb ik ze voor het eerst goed leren kennen. Deze festiviteit vormde de ideale ambiance om een vooroorlogse marechausseebrigade uit te beelden en de politie – met het lopen van patrouilles in ons oude tenue – te helpen de enorme drukte in de stad in goede banen te leiden. Een dubbelpost bij het museum maakte de inzet compleet. Ik was van meet af aan onder de indruk van hun instelling, de professionaliteit en de onderlinge saamhorigheid. Hun tenue was steeds tot in de puntjes verzorgd en geheel volgens het toenmalige tenuevoorschrift. Op de exercitie, ook met de klewang, was niets aan te merken; Michiel Tattersall had hen daarin uitstekend onderwezen."

"Het Depôt heeft vele malen dienst gedaan in en bij ons museum. Een hoogtepunt was de erewacht op 7 november 2013 tijdens het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix aan het toen 400 jaar oude Weeshuis. De prinses gaf met een glimlach aan hun inzet zeer te waarderen. Hetzelfde gold voor de

curatoren van het Weeshuis, de inzet van het Depôt gaf extra cachet aan deze bijzondere dag!"

"In 2013 werd mij door de toenmalige commandant van het Depôt, Bart van Es, gevraagd of ik beschermheer wilde worden. Ik hoefde daar geen moment over na te denken. Op 21 december 2013 volgde tijdens een 'Buren bij Kaarslicht' evenement met het uitreiken van een keurige beschikking, de formele benoeming. Die avond heb ik in uniform – met Edith Wassenaar als mijn adjudant – ook deelgenomen aan dit evenement. Samen hebben we bij het Oranjemuseum de officiële opening van de avond bijgewoond, de brigade geïnspecteerd en in de Dependance vele vragen van bezoekers beantwoord. Edith kon natuurlijk niet aan alle evenementen in uniform deelnemen; dames maken immers pas vanaf de eind jaren 1970 deel uit van ons Wapen. Samen hebben we dat die avond op deze wijze opgelost."

"Niet alleen bij ons museum, maar op vele plekken in ons land heeft het Depôt ons Wapen op waardige wijze vertegenwoordigd. Zij waren vaak aanwezig op Veteranendagen KMar en andere bijeenkomsten op onze bakermat, maar ook bij gerestaureerde voormalige marechausseekazernes in den lande. De leden van het Depôt traden daarnaast regelmatig op in het uniform

van het voormalige Korps Politietroepen. Ze waren jaarlijks in mei te Katwijk aan de Maas aanwezig bij de herdenking van de gesneuvelde leden van dat korps. Daarmee werd invulling gegeven aan de aan ons Wapen gegeven opdracht de traditie van dat korps voort te zetten."

"De laatste jaren is er in Buren veel veranderd. Deze veranderingen hebben mede geleid tot de beslissing die nu door Tjitte, Edith en Jan is genomen. Rest mij allen te bedanken voor hun inzet gedurende al die jaren."

2012, Ede, ceremonieel bij herbegraving van verzetsman Hollebrands

2013, Buren, bgen b.d. Jack Vlaming wordt beschermheer

Nieuwe SMC'ers

Dhr. L.I.T. Albers
Ber 71-1

Dhr. M. Albers
Dpl 89-6

Dhr. F.G. Althof
Ber 63-3

Dhr. H.J. Baas
Ber 69-5

Dhr. G. Blaauwendraat
Ber 62-3

Dhr. T. de Boer
Ber 73-1

Dhr. R. Bok
Ber 73-1

Dhr. D.M. Bonnema
Ber 82-5

Dhr. H.M.F.T.M. Bozon
Dpl 81-5

Dhr. R.J.W. Braam
Ber 71-3

Dhr. B.W.A.R. Burger
Ber 75-6

Dhr. A.S.P.A. Coolen
Ber 74-5

Dhr. E.G.S. de Cooker
Ber 81-5

Dhr. W.G.J.J. Eskes
Ber 83-2

Dhr. H.A.M. de Haan
Ber 73-1

Dhr. J.J. Handgraaf
Ber 77-2

Dhr. J. Hoogesteger
Ber 79-6

Dhr. G. van der Kaaden
Ber 63-4

Dhr. G.A.M. Kempers
Ber 76-3

Dhr. F. Korstanje
Ber 76-6

Dhr. J.H.G. van Langen
Ber 72-3

Dhr. J.H.G. Lammertink
Ber 82-2

Mevr. P.J. Lauwerijssen
Ber/reservist 08-8

Dhr. G. Nijland
Ber 80-3

Dhr. P.M. Nijmeijer
Ber 72-6

Dhr. J. de Moet
Ber 71-1

Dhr. mr. T.J.J. Peeters
Ber 77-4

Dhr. J. Pieksma
Ber 81-1

Dhr. B. Pool
Ber 65-2

Dhr. G.C. Remmers
Donateur

Mevr. J.A. Schaap-van Groningen
Ber 82-1

Dhr. J.R.A. Scholten
Dpl 76-6

Dhr. A. Schoonhoven
Dpl 59-3

Dhr. P.H.P. Steltenpool
Ber 73-6

Dhr. H.Y.G. Stokreef
Ber 69-4

Dhr. P. Tubbing
Ber 81-6

Dhr. M.F. de Vries
Ber 70-3

Dhr. J. Walvius
Ber 77-2

Dhr. H.D. Wesselink
Ber 73-5

Dhr. E. Wigbers
Ber 85-6

Dhr. P.F. van Wijngaarden
Ber 72-2

Mevr. J.M. Willemsen-Hol
Wed. van T.J Willemsen
Overleden 2-9-2025, ber 66-4

Dhr. D.C. de Zwart
Ber 93-1

Wij heten u van harte welkom. In totaal vormen nu 2351 SMC'ers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) een substantiële kring van vrienden rondom de Koninklijke Marechaussee. Het bestuur

Overleden

Dhr. R. Dijkstra
Geboren 30-9-1927
Overleden 24-10-2025
4 DMC; Ned. Indië; 2 MP I;
1 MP III; 3 MP III; MP V

Dhr. D. Holman
Geboren 26-5-1927
Overleden 30-12-2024
5 DMC; Ned. Indië; 1 MP I

Dhr. B.A. Jansen
Geboren 18-1-1928
Overleden 25-6-2024
Ber

Dhr. A. de Jonge
Geboren 11-6-1933
Overleden 12-10-2024
Dpl 53-6

Dhr. J.M. Kerkhoff
Geboren 27-3-1926
Overleden: datum onbekend
Ned. Indië; MP II; 1 MP V
Ber 47-1

Dhr. J. Kleijer
Geboren 7-6-1939
Overleden 31-10-2025
Dpl 58-5

Dhr. H.G. Meijer
Geboren 18-10-1954
Overleden 11-11-2025
Ber 71-6

Dhr. W.J. van Puffelen
Geboren 14-12-1946
Overleden 16-9-2025
Dpl 66-2

Dhr. J.L. Reinders
Geboren 18-8-1942
Overleden 13-10-2025
Ber 61-2

Dhr. T.J.N. Verkerk
Geboren 5-4-1941
Overleden 19-10-2025
Ber 61-3

Dhr. F.G.J. Wigger
Geboren 5-9-1935
Overleden 15-1-2025
Dpl 55-2

Bestuur en redactie van Stichting Marechaussee Contact betuigen de nabestaanden hun medeleven en wensen hen sterkte toe.

Stichting Marechausee Contact
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
www.marechauseecontact.nl

Voorzitter

André Peperkoorn
voorzitter@marechauseecontact.nl

Vicevoorzitter

Ed Cousin
vice.voorzitter@marechauseecontact.nl

Secretaris

Pier Scholte
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
0049-5941999099 | alg.secretaris@marechauseecontact.nl
(eveneens adres voor melden van overlijden van SMC'ers)

Penningmeester

Gerrit Sels
06-22444926
penningmeester@marechauseecontact.nl
Bankrekening: NL82 INGB 0003 9121 06 t.n.v.
SMC te Purmerend (BIC: INGBNL2A)

Administratie

Gerrit Sels
Vrouwenzandstraat 22, 1443 WK Purmerend
06-22444926
begunstigersadministratie@marechauseecontact.nl
(inschrijven/opzeggen, wijzigen van (e-mail)adressen e.d. en informatie over en verwerking van bijdragen)

Reüniecommissie

Gerrit Reloe
06-30989598 | reuniecommissie@marechauseecontact.nl

Reservisten en veteranen

Bert van Horen
06-47776806 | veteranen@marechauseecontact.nl

Regiobijeenkomsten

Bert van Horen
06-47776806 | regiobijeenkomsten@marechauseecontact.nl

Coördinator nuldelijnsondersteuning/ veteranenondersteuning

Peter Klijn
06-53746545 | pljklijn@gmail.com

Promotie & werving

Loek Ruppert
06-28688859 | werving@marechauseecontact.nl

Coördinator verjaardagskaarten

Jan Suurd
06-83643877 | verjaardagen@marechauseecontact.nl

Redactie tijdschrift Marechausee Contact

Henk Rijke
redactie@marechauseecontact.nl

Webredacteur

Joop Blanken
webredactie@marechauseecontact.nl

Redacteur e-mailnieuwsbrief

Joop Blanken
stmarcontact@gmail.com

Commandant Koninklijke Marechausee

Postbus 90615, 2509 LP Den Haag

Stichting Marechausee Contact

De Stichting Marechausee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht te Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met onder meer de Koninklijke Marechausee, het Nederlands Veteraneninstituut en het Museum der Koninklijke Marechausee.

De Koninklijke Marechausee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan. Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft bij de Koninklijke Marechausee en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden bij SMC. Uiteraard is actief dienend personeel van de Koninklijke Marechausee van harte welkom.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechausee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechausee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en verbondenheid met de Koninklijke Marechausee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door ruim 2300 begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij lief-en-leedgebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van de Koninklijke Marechausee
- uitgeven van Marechausee Contact, zesmaal per jaar
- informeren via de website www.marechauseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse e-mailnieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechausee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

SMC'er worden?

Woonst u in Nederland dan is de jaarlijkse bijdrage € 15,-. Heeft u een adres in het buitenland dan is de bijdrage € 20,- (in verband met hogere portokosten). Aanmelden kan op www.marechauseecontact.nl of scan de QR-code.

Nuldelijnsondersteuning

Het 'nationaal Veteranen Platform', de Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Nederlands Veteraneninstituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldelijnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstsachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

Stichting Marechaussee Contact

voor en door
(oud-)marechaussees

Voor
iedereen die
op de hoogte wil
blijven van het
heden en verleden
van de Koninklijke
Marechaussee.

Word SMC'er
voor slechts
15 euro per jaar.
Je bent van
harte welkom!

www.marechausseecontact.nl of scan de QR-code